

Ôsin xinh gái và công tử đẹp trai

Contents

Ôsin xinh gái và công tử đẹp trai	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	2
3. Chương 3	3
4. Chương 4	4
5. Chương 5	5
6. Chương 6	6
7. Chương 7	7
8. Chương 8	9
9. Chương 9	10
10. Chương 10	11
11. Chương 11	13
12. Chương 12	15
13. Chương 13	17
14. Chương 14	18
15. Chương 15	20
16. Chương 16	23
17. Chương 17	25
18. Chương 18.1	28
19. Chương 18.2	32
20. Chương 19	36
21. Chương 20	40
22. Chương 21	41
23. Chương 22	42
24. Chương 23	45
25. Chương 24	46
26. Chương 25	49
27. Chương 26	51
28. Chương 27 End	52

Ôsin xinh gái và công tử đẹp trai

Giới thiệu

Chúc Bạn Đọc Truyện Vui vẻ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/osin-xinh-gai-va-cong-tu-dep-trai>

1. Chương 1

Chap 1

“ê, My chờ tao với ”

Không cần quay mặt lại My cũng biết ai vừa gọi mình. Đó là Hà_cô bạn học cùng lớp.

Hà : chiều nay mày đi sinh nhật chung tao nha ?!

My : không được

Hà : mày chưa biết là sinh nhật ai mà đã vội từ chối sao?

My : vậy mày nói đi sinh nhật ai nào???

Hà : Đăng_ hotboy lớp mình đó. Mà Đăng không mời mày sao?

My: ừm! không mời

Hà : vậy thì mày đi chung với tao

My : chiều nay tao còn cả khối việc phải làm. Tao không đi được. vả lại tao ko đi đến nơi đó đâu. Nó đối với tao là quá xa xỉ.

Hà : mày lại..... thì mày nghĩ 1 bữa làm có sao đâu ?

My : đối với mày thì không sao nhưng với tao thì có sao. Ko tranh luận với mày nữa tao phải đi đây , trễ giờ làm của ta rồi.

2. Chương 2

Chap 2

My xuất thân trong gia đình bình thường nếu không gọi là nghèo khó. Cha là tài xế xe ôm, mẹ may gia công .

Công việc của ba và mẹ đều có thu nhập không ổn định nên cuộc sống gia đình rất bấp bênh. My còn 1 em gái tên Trân đang học lớp 9 chuẩn bị thi vào lớp 10.

Muốn chia sẻ gánh nặng phụ ba mẹ nên My vừa đi học vừa đi làm. My hiện là học sinh lớp 12. thành tích học tập của My rất “đỉnh ”. My luôn sống thật với chính mình. Trái với My, Trân là cô gái đua đòi, ăn chơi. Trân là trung tâm rắc rối của gia đình.

Đồng lương ít ỏi của ba mẹ lo cái ăn cho gia đình đã khó huống chi lại lo cho 2 chị em My ăn học. Biết được cái khó của gia đình My đã cố gắng học tập và đi làm thêm. Công việc My làm cũng khá đa dạng. từ rửa xe, đến chạy bàn + dọn bàn quán nước, rửa bát đĩa ở quán ăn, ...

My làm tất cả công việc có thể làm để trang trải học phí và phụ giúp 1 phần cho gia đình.

Trân : mẹ cho con xin 200k

mẹ : làm gì mà nhiều vậy con??

Trân : thì đóng tiền học thêm.

mẹ : mới tuần trước mẹ cho, giờ con lại xin nữa???

trân : thì tiền đó đóng tiền học toán rồi, giờ phải đóng tiền học anh văn mà.

mẹ : giờ mẹ không còn tiền. hay là con nói với cô hay thầy dạy là vài bữa nữa rồi mẹ cho tiền đóng.

Trân :ko được đâu mẹ à. nếu hôm nay con mà không đóng là cô ko cho vào học đâu.

mẹ : vậy con chờ chút để mẹ ra đầu hẻm mượn mấy người quen.

Chi mẹ quay về , Trân cầm tiền trong tay chạy vội ra khỏi nhà. Lâu lâu, Trân lại xin tiền không đóng tiền học thêm môn toán thì lại anh văn, hoá , lý. Nhưng thật ra Trân chẳng đóng cho ai vì Trân chẳng học thêm môn nào. số tiền lừa mẹ , Trân đổ vào các cuộc cá độ game, và chơi game, online cùng đám bạn.

3. Chương 3

Chap 3

Sau giờ tan học My chạy vội về nhà thay đồ rồi đến chỗ làm.hôm nay thứ 6 My phụ quán ăn. Công việc của My là chạy bàn và lau dọn.

My được trời ban cho dáng người khá lí tưởng. chiều cao rất " khiêm tốn " 1m68 , gương mặt thân thiện , cặp mắt to tròn đáng yêu. Và nụ cười luôn luôn nở trên môi. đặc biệt, tuy nhà nghèo phải làm việc nhưng My " sở hữu" làn da đẹp như mơ. My là cô gái xinh đẹp , dễ thương, thông minh và cũng đầy cá tính và đôi lúc rất dịu dàng.

Cô gái dễ thương , xinh đẹp như My sau giờ học là phải đổ mồ hôi vì công việc. sau khi quán ăn đóng cửa thì My rửa chén , lau dọn đến gần 11h khuya thì ra về.

về đến nhà tuy khuya nhưng mẹ vẫn ngồi may , ba phụ cắt chỉ, Trân đã ngủ. mỗi lần thấy thế My mong tìm được công việc ổn định có thu nhập để ba mẹ không phải cực. my ước mơ sẽ trở thành nhà kinh tế giỏi nhưng đôi khi nhìn vào hoàn cảnh gia đình My lại không dám nghĩ đến ước mơ đó.bởi nếu thực hiện ước mơ phải vào đại học mà gia đình My kinh tế quá hạn hẹp . My không muốn ba mẹ phải cực thêm.

Ba : My, con định sau này thi vào trường nào ?

My: chắc là con sẽ tìm 1 việc gì đó làm ba àk

Ba : không đwocj con phải tiếp tục học

My : nhưng....

Ba : ba mẹ mẹ sẽ cố gắng lo cho 2 chị em con ăn học đến nơi đến chốn. con nên nghỉ làm đi để tập trung vào học, năm nay lớp 12 rồi.

mẹ : mẹ thấy ba nói đúng đó My. Con đừng vì đi làm thêm mà sa sút việc học.

My : không sao đâu. Ba mẹ đừng lo. Con có thể làm tốt mọi việc mà. Hihihiihi,,,,yên tâm đi mà. Con không làm ba mẹ thất vọng đâu. Cũng trễ rồi ba mẹ đi ngủ đi, mai lại làm tiếp.

4. Chương 4

Chap 4

Căn nhà nhỏ của My chẳng có gì quý giá ngoài chiếc xe máy đã già theo năm tháng của ba chạy xe ôm, chiếc máy may hay "dở bệnh" của mẹ, và chiếc xe đạp già nua mà hằng ngày My đi học. đối với My chiếc xe đạp như người bạn đồng hành vì thế My rất trân trọng nó.

Mỗi sáng My muốn chở Trân đi học vì cùng cùng đường nhưng Trân luôn từ chối. có lẽ vì Trân cảm thấy xấu hổ khi ngồi trên chiếc xe đạp quá cũ kĩ của chị. từ nhà đến trường cũng khá xa. Đó là một đoạn đường gần 2 km. miễn cưỡng lắm Trân mới để ba chở đi học. bởi chiếc xe của ba cũng không đẹp đẽ gì.

Ba chở Trân cách trường 200m thì Trân xin đi bộ vì cho có thể thao. nghĩ con mình nói thật nên ba Trân quay xe đi ra bến xe chờ đón khách. Ông đâu biết rằng Trân sợ bạn bè thấy mình ngồi trên chiếc xe cà tàng đi học nên mới nói gạt ông.

Sáng My đạp xe đến trường thì chiếc xe lại "bệnh". Trong chiếc áo dài My lạch thệch gắng lại sợi dây xích. sau khi chiếc xe được trị xong bệnh có thể tiếp tục đi tiếp thì... "rầm".... một chiếc xe máy do tránh 1 cậu bé băng vội qua đường nên tông thẳng vào xe My.

Cú va chạm mạnh và hậu quả là xe My cong niền.may mà My và người lái xe đều không sao.nhìn chiếc xe My thấy sót.

"có sao ko em?? Xe em hư rồi, bên kia đường có tiệm sửa xe kia.dẫn xe qua đó sửa anh sẽ bồi thường thiệt hại cho em. Mà em có sao không?"

My: không sao. Anh cũng không sao chứ?? Anh cũng đâu muốn chuyện này xảy ra. Coi như em thiếu may mắn hôm nay. Anh có việc gì thì đi đi. Không cần lo.

My đứng dậy nở nụ cười thân thiện rồi dẫn xe qua tiệm sửa xe bên đường. sợ trễ học nên My dân xe vào nhờ bác 5 sửa rồi chạy vội đến trường.

Nụ cười của My để lại ấn tượng trong anh chàng tông xe My. Anh ta vào tiệm sửa xe của bác 5. bác 5 nhìn chiếc xe của My lắc đầu ngán ngẩm.

bác5 : con pé này , chiếc xe như thế này mà nó chưa chịu cho nghỉ hưu.

"bác sửa lại dùm. Bao nhiêu tiền cháu sẽ trả"

Bác5: cậu tên gì và quan hệ sao với co pé mà đòi trả tiền sửa xe cho nó ??

"dạ, cháu tên Trường. cháu và cô gái lúc này không có quan hệ gì. chỉ vì lúc này cháu tránh người băng qua đường nên..."

Bác5 :nói thiệt cậu, chiếc xe này mà sửa tôi cũng không biết phải bắt đầu sửa ở đâu trước nữa,

Trường : sao vậy bác ???

Bác 5 :thì tại nó cũ quá rồi, già quá rồi. xương yếu hết giờ lại gãy chân . biết sửa chỗ nào (thở dài)

Trường : vậy bác có chiếc nào mới bán cho cháu . kho nào cô gái đó quay lại đây lấy xe thì bác nói là cháu đền cho cô ấy.

Bác5:nó không lấy đâu. Lân trước có một người cũng va chạm với nó, người ta cũng có ý tốt muốn đền cho nó chiếc xe mới nhưng nó từ chối. nó nghèo nhưng nó không tham. Nó là cô gái tốt. xe ơi là xe. Tao già mà có vẻ mầy mầy còn già yếu hơn cả tao.

Trường : bác ơi, hay là bác tìm swanf xe hao hao giống như thế này nhưng còn cứng , rồi gắn 1 ải phụ tùng cũ còn xài được xen lẫn vào cái mới. như thế chắc là được.

Bác5 : bọn tiền đó cậu trai trẻ

Trường : không sao. Bác cứ làm xe bao nhiêu tiền cháu sẽ trả.

Trường móc bóp đưa bác 5 500k .

Trường : cháu đưa trước bác. chiều cháu sẽ quay lại đưa thêm nếu thiếu. bây giờ cháu phải đi học. nếu bác không tin cháu sẽ đưa bác giữ thẻ sinh viên của cháu . không thì giấy CMND.

Bác5 : thôi cậu đi học đi.tôi không giữ mấy thứ đó đâu. Tôi lu bu sửa xe lỡ làm mất thì lấy đâu đền cho cậu.

Quay xe đi Trường vẫn lưu luyến nụ cười của cô gái trẻ. nụ cười ấy thân thiện và đôi mắt tròn xoe, long lanh như 2 giọt sương sớm của cô gái ấy.

Trường là sinh viên năm cuối trường đại học kinh tế. gia đình như thế nào thì từ từ sẽ biết.

Trường là anh họ của Đăng_bạn cùng lớp My.

5. Chương 5

Chap 5

My ngồi trong lớp học chỉ tập trung học nên không nhớ đến chiếc xe của mình đang nằm trong tiệm sửa.

Đâu đó trong lớp đang bàn tán về sinh nhật của Đăng.

Đăng là con nhà giàu có, chịu chơi, ăn xài không tiếc của, lại được bà mẹ khéo nặn hình hài khi lọt lòng nên Đăng có gương mặt rất baby. thế nên trong mắt các cô gái Đăng là một hoàng tử.

Đăng không chỉ nổi tiếng là một hotboy mà còn nổi tiếng vì là “đàn anh” trong trường.

Thành tích Đăng lập được sau 2 năm ở trường là: tụ tập đánh nhau bị làm việc với giám thị 1 tháng không dưới 4 lần . vì tuần nào cũng tổ chức đánh nhau từ trong ra ngoài trường. bị đuổi ra khỏi lớp vì tội gây rối. ....(nói chung là rất nhiều) nhưng giám thị làm việc thì làm mà nó chẳng bị gì. cuối năm hạnh kiểm vẫn khá tốt, lên lớp đều đều. vì nó là” thứ thiệt mà”. Xin đảm bảo nhà trường chỉ bao che nó hạnh kiểm thôi còn thành tích học tập của nó thì không hề. nó đâu phải là dạng đầu to óc trái nho. Nó học cừ lắm nhưng cũng **** làm biếng.

Điều khó chịu ở nó là nó là thằng con trai có tính tình cực kì khó ưa. nó nói chuyện rất ngông. Khinh người ,Kiêu ngạo, ngang ngược, ngông nghênh. Nó là như thế.nó chỉ làm những gì nó thích, còn không thì miễn bàn,. Dù việc đó có ảnh hưởng đến ai thì đã không thích thì ko bao giờ làm, và thêm nữa nó nhậu cũng đỉnh

Điều ghi điểm của nó là tuy đẹp trai nhưng nó không bao giờ đi của gái , hay chơi trò hái hoa, hút nhụy. Nó rất nghiêm túc trong chuyện tình cảm. và kết quả là đám bạn trong nhóm nó đều có đôi, nó thì vẫn lẻ loi một mình. (chắc định sống theo phương châm : quyết không yêu để tiền đi nhậu. sống 1 mình cho gái thèm chơi .....hihi....)

Ở trường nó và My như chó với mèo, cả 2 luôn bất đồng ý kiến với nhau. Mà cũng không phải vì vậy mà sinh nhật nó không mời My. chỉ vì nó không thích mời nhiều người nên nó chỉ mời vài người bạn thân. Và Hà là ngoại lệ vì Hà là bạn gái của Tính_bạn thân chơi chung nhóm Đăng.

11h30, tiếng trống tan trường vang lên. My mới giật mình nhớ lại chiếc xe đạp. nhưng hiện giờ trong túi My còn đúng 5k thì làm sao đủ tiền lấy xe.lần này xe My ” bệnh nặng ” nên chắc là tiền “thuốc ”đắt lắm. dù sao thì chiều nay My mới lãnh lương ở chỗ làm. My chạy bộ 2km về nhà thay đồ, ăn cơm và chạy bộ đến chỗ làm.

My : lãnh tiền rồi lại lấy xe sau.

Nghĩ như thế nên My cuộc bộ mấy cây số. công việc của My hiện giờ ngoài phụ quán ăn còn đi rửa xe, phụ quán nước vào chủ nhật.

lịch làm việc của My cụ thể như sau :

Từ thứ 2 đến thứ thứ 7, 1h đến 5h rửa xe.; 5h30 à tối, phụ quán ăn

chủ nhật : phụ quán nước cả ngày.

Là con gái làm việc rửa xe muốn nên trông My có vẻ khá bụi bặm. làm việc nào My cũng hay gặp người quen nhưng My vẫn thấy bình thường và làm việc cũng bình thường.

5h My đang chuẩn bị nghỉ thì có chiếc xe vào rửa (Trường vào rửa xe đó). My vui vẻ mời vào và bắt đầu công việc.

Trường thấy cô gái lúc sáng bị mình tông xe đang rửa xe cho mình. Trường cũng không chắc là có phải hay không. Vì chỉ mới gặp có 1 lần. nhưng Trường nghĩ chắc là phải vì nụ cười mà My chào khách rất giống nụ cười lúc sáng cô gái cười với Trường , và cả đôi mắt tròn xoe long lanh nữa.theo Trường nghĩ thì đúng là cô gái lúc sáng.nếu phải thì Trường khó có thể tin được cô gái mảnh mai lúc sáng lại làm công việc rất đàn ông này.

My lo rửa xe nên không để ý đến vị khách cuối cùng này. Xe rửa xong ông chủ cũng bước ra giao tiền lương tháng nầy cho My..

trường : em gái gì ơi !!

my : anh kêu em à ??

trường : không nhớ anh sao?? Lúc sáng anh đã....

My : à!!

trường : xe em đâu mà em đi bộ??

my : em chưa lãnh tiền lương nên phải đi bộ. giờ lãnh lương rồi có tiền về lấy xe hi hi..hihi...thôi chào anh nha.

Nhanh như con sóc My chạy vội đi. Trường đã trả hết tiền xe cho bác 5 . nhưng có lẽ My chưa biết. My chạy vội đến lấy xe để còn đi làm nữa.

My : bác 5 ơi cho con lấy xe

Bác 5 : uhm. Con lấy xe về đi. thấy con không đến ta còn tưởng con bỏ của lấy người luôn rồi chứ.

My : bao nhiêu tiền vậy bác ??

Bác5 : 379k , àk mà có cậu thanh niên nói là tông xe con nên cậu ta trả hết tiền rồi. con lấy xe về đi

My : hãh??? __nó há miệng vì quá ngạc nhiên trước số tiền lớn.__ cảm ơn bác thưa bác con về.

ngạc nhiên cũng có nhưng nhìn kĩ lại chiếc xe nó hiểu tại sao lại có số tiền lớn như vậy. và việc của nó là tiềm anh chàng đó để gửi lại tiền. nó không muốn mang cái ơn to đùng đó. Vì nó biết tại xe nó cũ kĩ nên anh ta phải đền bù số tiền lớn như vậy. không thể suy nghĩ thêm nữa vì nó phải đi đến phụ quán ăn, giờ này là cao điểm nó đến trễ sẽ bị la.

6. Chương 6

Chap 6

Sau một ngày vất lộn với công việc nó cũng được nghỉ ngơi. Trên đường về nhà nó thấy người ta bán gà con ở chợ đêm, nó ghé mua 4 con đem về nuôi. Nhà nó gần 1 con kênh rộng nên nó sẽ nuôi chúng gần đó.

My : thưa ba, mẹ con đi làm mới về

mẹ : gà đâu mà con xách vậy??

my : con mua đó mẹ. ba ơi chúng ta sẽ đngs chuồng nuôi chúng cạnh bờ kênh nha ba???

Ba : uhm. tối nay con cột chân chúng vào đầu đó đỡ đi. Mai ba tranh thủ đóng cho chúng cái chuồng .

* * *

mẹ : con tắm rửa thay đồ rồi ăn cơm, tranh thủ còn học bài làm bài nữa.

my : vâng thưa sếp hihi..hihi....

My làm xong mọi việc và đem tất cả số tiền mình có ra đếm để còn tìm người ta trả lại tiền sửa xe. Trân đã ngủ được một giấc sâu. My mong sao mình cũng thể ngủ ngon như Trân, nhưng không thể được. vì đi làm về khuya, học bài xong cũng gần 2h sáng. Mà My phải dậy vào lúc 4h30 để phụ mẹ nấu cơm sáng. mỗi ngày My có 2 đến 2 tiếng 30 phút để ngủ. có lẽ đó trở thành thói quen nên My cũng thấy bình thường. (hic. bảo đảm 1 ngày tui ngủ không dưới 10 tiếng. cô gái này tài thật)

7. Chương 7

Chap 7

Sáng My dậy sớm chuẩn bị cơm sáng phụ mẹ. sau đó chuẩn bị đi phụ quán nước. hôm nay chủ nhật mà.

mẹ : My ơi, hôm nay con chịu khó đi nhờ ba đưa đến nơi làm nha. Hôm nay mẹ có việc cần sử dụng xe đạp

my : dạ. ba ơi cho con đi kè nhé

ba: dạ thưa cô 2._ ba nói cười với My. My thích như thế vì được nhìn thấy ba vui mà.

Trên đường đi ba và My trò chuyện rất nhiều.

Ba : my àk . có chi nào con thấy xấu hổ hay tủi thân vì sinh ra trong gia đình nghèo khó như nhà mình ko con ???

My : hi..hi..hi...đến chỗ con làm rồi ba ơi.

Nó không trả lời nên ba nó thất vọng lắm. bước xuống xe nó nhét vào tay ông tờ giấy nhỏ rồi chạy vào làm. Ba nó quay xe ra bên xe khách. Ông cảm thấy buồn.

Ra đến nơi ông mới mở tờ giấy con mình đưa ra đọc.

” ba ơi, con yêu ba lắm. con tự hào vì được làm con của ba và mẹ

Kí tên

Con gái của ba_My ”

những giọt nước mắt lăn trên mi ông, ông thấy hạnh phúc. Và đó là những giọt nước mắt hạnh phúc của ông.

một người khách nữ bước đến đi xe. tuổi cô gái chắc cũng trạc tuổi My

ba My : đi xe không cháu??

Khách nữ : ông đi xe ô tô à ??

Ba My : vâng. Cháu đi đâu lên xe chú chở.

Ông vẫn niềm nở chào đón khách. Nhưng người khách bủi môi nhìn chiếc xe ông

Khách nữ : xe của ông già hơn ông già của tôi ở nhà nữa. đem zô bảo tàng được rồi đó ông.

Cô gái bước qua chiếc xe bên cạnh. ba My chỉ biết lặng thinh trước câu nói đó. Đâu đó các bác tài xế khác mỉm cười thầm trong bụng.

cả ngày hôm đó chẳng ai đi xe của ông. trời vào chiều, người tan tầm ra đông. người đón xe đi về, đi công việc cũng lắm, nhưng chẳng ai đi trên chiếc xe cũ kĩ của ông. ông định ra về thì có chàng trai trẻ bước đến đi xe. Đó là Trường.

trường : bác ơi. Bác có đi xe không ạk???

ba My : cậu không chê xe tôi cà tàn hay sao?

trường : cũ mới thì cũng là xe cả. chỉ là phương tiện đi lại thôi mà

ba My : nếu ai cũng nghĩ như cậu thì tốt cho tôi quá. Mà cậu đi đâu.?

trường : dạ cháu đến quán nước Teen X

Ba My : 25k.

trường : dạ

teen X là quán nước My đang làm việc. đến nơi Trường móc trong bóp ra tờ 100k trả tiền xe. Ba My lúng túng

ba My : thú thật với cậu , từ sáng giờ tôi không có chỗ ai. cậu là người đầu tiên nên tôi không có tiền thối lại. cậu có tiền lẻ thì cho tôi xin. Coi như tiền xăng cũng được.

Trường lục lại trong bóp : bác ơi con còn có tờ này là lẻ nhất . không sao bác cứ giữ đi .cháu không cần tiền thối đâu

Nói rồi Trường chạy nhanh vào quán. Ba My không biết phải làm sao nên dù muốn dù không thì ông cũng phải nhận lấy và quay xe ra về.

Vào quán Trường kêu ly cafe nhâm nhi và mở laptop online, chit chat , xem tin tức,...

Gia đình Trường rất giàu có, có công ty riêng. Dù là sinh viên nhưng thời gian của Trường khá thoáng: đi học , đi chơi, rảnh rỗi thì uống cafe online, ...thành tích học tập thì miễn bàn. Trường là học sinh giỏi từ lớp 1 là 12. mấy năm đại học thì nổi tiếng là thần đồng_hotboy

Quán đang đông nên My không thấy người mình đang tìm __Trường. 7h tối .

My ra về và lúc này Trường cũng ra về.vừa ra đến cổng thì 2 người đi ngang qua nhau mà không nhận ra nhau.

Không ai để ý ai nên cứ thế mà bước qua. Trường có cảm giác gì đó với người vừa đi ngang qua nên quay lại. lúc này , My cũng làm rớt chìa khoá xuống đường nên quay lại nhặt . và Trường và My cùng cúi xuống nhặt.

My : cảm ơn

trường : không có gì

trường nhận ra My nhưng My không nhìn người nhặt hộ mình chìa khoá nên không nhận ra Trường. rồi My ngước lên thì,,,,,,,

my : anh là...

trường : cô pé rửa xe (cười)

my : hèn thật em cũng đang tìm anh. Xem như mình có duyên

trường : ừm , mà em tìm anh làm gì??

My: trả anh lại nè_vừa nói My vừa trả lại tiền cho Trường.

trường : sao lại trả lại. anh bồi thường thiệt hại cho em mà

my : nếu anh không xui xẻo đâm vào người bạn già (xe đạp) của em thì chắc anh không tốn tiền vậy đâu. vả lại em không muốn mang ơn người khác.

Trường không muốn nhận lại nhưng nó nói nhiều triết lý quá nên anh cũng phải nhận

trường : anh nhận lại, nhưng chúng ta có thể làm bạn hok ?? như em nói chúng ta có duyên với nhau mà

my : uhm. Thêm người bạn cũng tốt. ok làm bạn.

trường : vậy cho anh xin cái tên để biết mà kêu

my : My. Tên em là My. Còn anh???

trường : uhm. Anh tên Trường. My đang học lớp mấy rồi??

My : lớp 12

trường : hi hi hi hi hi.. vậy là kêu My bằng em nhé. Hên thật vậy mà anh cứ ngỡ mình lầm khi xưng hô với My là anh _ em.

My : vậy anh học lớp mấy??

trường : anh là sinh viên năm cuối đại học kinh tế.

my : hãh_My tròn mắt nhìn Trường _anh không nói đùa đó chứ???

trường : không. Nói thật đóá. Không tin anh cho xem thẻ sinh viên nè.

My: choai, nhìn anh không nghĩ là tuổi anh già đến thế.

Trường : ai cũng nói tuổi anh già trước người.nhìn anh chắc em nghĩ anh 19 hay 20t ???

My : uhm

trường : hihhi. tại anh được trời ban gương mặt trẻ con, baby quá nên ai cũng nghĩ thế.nhưng vẫn tốt hơn là tuổi già trước người

my: hihhi.vậy anh nghĩ em bao nhiêu tuổi mà sợ lầm khi kêu My là em ??

trường : 17hay 18t, nhưng anh sợ em cũng được trời ban cho gương mặt baby nên....(sạo. rõ ràng thấy người ta mặc áo dài đi học mà còn ....)

My : vậy thôi. Em trả lại cho anh tiền rồi. em phải về đây.

trường : vậy lỡ mún gặp em thì làm sao???

My : xem em và anh duyên dài đến đâu. tùy duyên thôi.(cười)

My chạy và mất hút trong một con hẻm. Trường đón taxi về nhà.về nhà Trường suy nghĩ vụ vợ về người con gái có tên My.

Trên đường về nhà My thấy Trân bước ra từ một tiệm net.

My : Trân... Trân

Trân : gì vậy chị ??(giọng Trân hơi lúng túng)

My : em làm gì mà giờ này lại từ đó bước ra???

Trân : àk. Em đi học thêm về rồi ghé đó tiềm tài liệu trên mạng ấy mà. thấy chị đi làm rồi học nữa nên em không muốn làm phiền .nên.....

My : uhm. Em cố gắng học đi nha. Thôi chị em mình về.(cười)

Trân : uhm

8. Chương 8

Chap 8

Không khí căn nhà nhỏ của My tối nay hơi căng thẳng. 2 chị em My về nhà thì đi ăn cơm và học bài. Trân không bài như chị nên đi ngủ sớm. My định ra phụ mẹ thì vô tình nghe được cuộc trò chuyện của ba mẹ.

Ba : chắc từ mai tôi ở nhà cùng bà làm gai công

mẹ : sao vậy ông?? Ông không chạy xe nữa àk?

Ba : nó già quá rồi. cũng đã đến lúc để nó nghỉ thôi bà ạk??

mẹ : nhưng hàng gia công lúc có lúc không ông àk.

Ba: vậy ngày mai tôi sẽ đi tìm việc thử xem. Có thể mai tôi đi xin việc ở một công trình xây dựng. tôi có thể làm phụ hồ ở đó.

mẹ: ông đã tính vậy thì ....

ba hải vậy thôi bà àk. mình phải làm để còn lo cho 2 đứa con gái ăn học đến nơi đến chốn , không thua con người ta. chứ lẽ nào để đời nó sau này khổ cực như mình bây giờ.

Vô tình nghe được cuộc trò chuyện đó mà My cảm thấy buồn trong lòng. My quyết định sẽ cố gắng học để không phụ sự mongmỏi của ba mẹ cũng như My biết rằng chỉ có học mới cải thiện được hoàn cảnh gia đình.gạt dòng nước mắt My bước ra như chưa nghe chuyện gì. My cười nói và ra phụ giúp mẹ.

Cả đêm đó My đã suy nghĩ rất nhiều. My nuốt nước mắt vào lòng mà thương cho ba mẹ. nhìn Trần ngủ ngon như một chú mèo con My lại thấy trách nhiệm của mình thật lớn.

9. Chương 9

Chap 9

Sáng hôm sau mọi việc trong nhà vẫn diễn ra bình thường. khi ba đã xe ra khỏi nhà và My cũng đang dẫn xe ra đi học thì ...My dúm vào túi áo ba tất cả số tiền mình có.

Ba : gì vậy My ?

My :ba đi xin việc thì cũng cần phải mang hồ theo ít tiền để còn đổ xăng, uống nước.

Ba : sao con biết ba đi xin việc???

My : con là ai chứ ?? hihi...con là nhà tiên tri mà hihi...hihih....

Ba : My àk. Con biết không.....

My : sao ba không nói nữa vậy ba???

Ba: cuộc đời này con là tất cả của sinh linh tạo hoá , môi con cười rạng rỡ xinh đẹp như một bông hoa. Ba mong con mãi mãi vui cười như thế

My : cảm ơn ba. Ba đã quá khen rồi hihi..hihi...hihi..

Ba : My àk, con lớn rồi. đến một lúc nào đó con sẽ tự đứng lên bằng đôi chân của mình, con sẽ bay trên đôi cánh của riêng con vào một vùng trời mà con mơ ước.nhưng con àk, không có con đường nào trải đầy hoa đâu. Con phải luôn là cô gái đầy nghị lực và mạnh mẽ con nhé.cuộc sống này hok chỉ sống bằng cái đầu đã là đủ , phải sống bằng trái tim nữa.

My : hôm nay ba nói chuyện như một nhà triết vậy hihihi...hihihi...vậy con mãi sống cạnh ba mẹ cho yên tâm.thôi con đi học đây. Chào ba con đi học hihi...hihi

My cũng như Trần đang ngồi mát trong lớp học thì ba họ lại lang thang khắp nơi cùng ngõ hẻm tìm việc. và cuối cùng như trả công cho sự nỗ lực của mình ông cũng đã được nhận vào làm việc ở một công trình xây dựng.để ăn mừng thành công chỉ tìm được việc, trên đường về ông ghé chợ mua cho 2 chị em My mỗi người 1 chiếc chong chóng, và mua tặng người vợ của mình một chiếc nón lá.

My : Á! chong chóng (vẻ mặt nó rạng rỡ như vừa nhận được món quà từ trời rơi xuống.)

Ba : con thích không???

My: không (nó nói gọn lỏm)

Ba: sao vậy?? (sự thất vọng hiện rõ trên gương mặt ông)

My : tại ba không cho con nên con không thích hihi..hihi...

Ba : thì ba mua cho 2 chị em đó

My : cảm ơn ba (nó ôm và hôn lên mặt ông, nó như một đứa trẻ mới lớn)

Ba : còn con Trân, con thích món quà của ba không ??

Trân : dạ. thích chứ ba (nó trả lời nhưng trong lòng nó chẳng thích món quà vừa trẻ con vừa rẻ tiền như thế này)

Lần đầu gặp My ở tiệm rửa xe Trường luôn nhớ đến My. thế là ngày nào Trường cũng tranh thủ về sớm để rửa xe. ngày đầu là chiếc wave mà hằng ngày đi học, kế tiếp là chiếc Shi đi chơi, rồi chiếc xe con 4 chỗ ngày ngày mẹ đi làm, rồi chiếc xe thể thao Trường đi dạo phố.vv...vv...vv và v...vv...v. ngày nào cũng đi rửa xe thậm chí xe không đi , không bị bám bụi cũng đi rửa. Vì sao phải thế thì ai cũng biết. Đó chỉ là cái cớ để được gặp My.

My : nhà anh nhiều xe vậy àk?? Mà bộ nhiều người đi lắm sao mà ngày nào anh cũng đến rửa xe thế ?(câu hỏi hay)

Trường : àk. Anh đi rửa xe dùm người ta thôi.

My :uhm. Anh rảnh ha?

Trường : tại đó là mấy người hàng xóm . họ bận làm ăn nên anh...chứ nhà anh làm gì mà lắm xe đến thế.

— — —

10. Chương 10

Chap 10

Về đến nhà Trường cho người tìm hiểu nhà My (để biết nhà thôi). Trường định đi ra ngoài thì Đăng đến.

Đăng : định ra ngoài hả?

Trường : uhm. Đi chung không ???

Đăng : không. cả cái Sài Gòn này đi mòn đường hết rồi. chẳng có chỗ nào mới để đi .

Trường : ghê thế àk.anh nghe nói ở bar XX có mấy nàng đẹp lắm mà, không đến đó thử xem???

Đăng : không . đến rồi cũng thường, mà em cũng đâu có đi đến nơi nào đó là vì con gái.bọn con gái là bọn phiền toái.

Trường : trời. em định ở giá hay sao mà...??

Đăng : ai bik...mà cũng có thể lắm chứ. Đi shopping không ???

Trường : cũng được.

Đi shopping là thời gian Đăng tiêu tiền nhiều như nước. mỗi hoá đơn một lần đi mua sắm không dưới 10 triệu.

Trường cũng phải ” nể “Đăng về tiêu tiền. Trường không như Đăng, thoải mái tiêu tiền nhưng không thích tiêu vào chuyện vô bổ. còn Đăng thì miễn bàn tới. một lần Đăng thấy vào mặt một thằng dám nói Đăng không có tiền mua nổi chai rượu X.O một sắp tờ 500k” Tiền tao đốt cháy cả nhà mày luôn ”.

Từ đó không ai dám nói tới tiền trước mặt Đăng.

Các trò tiêu tiền vô bổ của Đăng thì nhiều không thể nhớ nổi,. có lần Đăng đốt vài tờ 100USD để làm bóng tay một đứa dám ” láo ” với mình. điện thoại xài thay như thay áo.mà cũng chẳng có ” để ” rẻ. con nào cũng vài chục triệu đến vài nghìn đô. Đi học là trong mình Đăng không dưới 1000 USD và vài thẻ thanh toán, vài triệu VN. dễ hiểu thôi vì là con một và lại gia đình lại làm kinh doanh. bước ra đường chơi Đăng chưa hề thua bất cứ ai về một điều gì từ “đế ” , “xế ” , đến laptop , quần áo,.....

Nếu so Đăng với Trường thì số tiền Trường xài 1 ngày không bằng 1 phần nào trong nhiều phần của Đăng dù cả 2 gia đình có thể xem là giàu có ngang nhau và cả 2 đều là con 1 __quý tử.

nếu khác nhau thì chỉ có sự khác nhau trong tính cách , cách suy nghĩ của 2 người mà thôi. Dù sao Trường cũng lớn hơn Đăng nên cách suy nghĩ cũng thoáng và ” sâu“.chẳng bao giờ Trường góp ý Đăng trong việc ăn chơi hay tiêu xài vì như thế chỉ làm Đăng ” crazy”, và không nói chuyện với nhau. Nhưng có 1 điều là Đăng rất tin Trường. một sự tin tưởng vô điều kiện bất cứ chuyện gì. Và Trường cũng chưa 1 lần làm Đăng thất vọng.

Cả hai đi hết trung tâm mua sắm thì Đăng nói là đói bụng nên cùng đi ăn.cả hai nói với nhau nhiều chuyện, nhưng chỉ xoay quanh chuyện ăn uống và đi chơi. rồi chợt Đăng nhìn Trường hỏi:

- dạo này ông anh sao rồi ?? chừng nào lấy vợ đây???

* * *

* * *

- học xong rồi đi làm , khi nào làm đủ tiền nuôi vợ thì sẽ cưới. còn em ??? sao không nghe nhắc đến chuyện bạn gái gì vậy??

- đã nói rồi. con gái là bọn phiền toái. Dính vào là khổ . sống 1 mình cho khỏe.

- Em cứ nói vậy. con gái đâu phải ai cũng giống ai đâu. Cũng như lúa có hạt chắc hạt lép mà cu. Ủa mà em chưa yêu sao nói chuyện tình cảm nghe bí hiểm vậy??

- Khè khè khè. Thôi hôm nào anh ghé nhà em chơi.bây giờ em về đây

- về nhà àk???

- Uh. Có gì mà ngạc nhiên vậy???

- Em là thằng đi chơi , thâu đêm em mới về. giờ mới hơn 9h mà về rồi sao?????

- về nhà. Nhưng nhà người ta. tối nay em có chầu nhậu với mấy thằng chiến hữu.

- — — — —

buổi tối trong căn nhà Trường khá ấm .ba mẹ cùng ngồi ở phòng khách. Trường về đến thì cùng ngồi xuống trò chuyện. mọi người nói cho nhau nghe những chuyện mà hôm nay vừa trải qua. Hơn 10h, Trường xin phép về phòng. Và ba mẹ Trường nhìn chăm chăm thằng con trai , ba cất lời hỏi

- sao không thấy con dẫn bạn gái về ra mắt gia đình ?

- ba con hỏi , đó cũng là điều mà mẹ thắc mắc đó. Thôi 2 cha con ngồi nói chuyện đi. mẹ lên phòng xem lại mấy sổ sách.

- trời, con chưa có bạn gái mà.

- Không phải chứ. Con đâu còn nhỏ nhoi gì nữa mà ...không lẽ con ta ế sắc rồi sao??

- Choài. Con mà ế thì không có ai lấy được vợ cả. ba còn cười chơi què con nữa. chọn bạn gái để gửi trái tim đâu phải muốn là có liền đâu ba.con đang tìm kiếm 1 thiên thần.

- Cái gì mà thiên thần ở đây. Đây là trần gian đó con trai

- Thì...thiên thần trong tình yêu. Thiên thần ngự trị trái tim con. người con yêu đối với con là thiên thần.

- ” ” ” ” ”

- ” ” ” ”

1 tuần sau.

Trường tìm được nhà My. À không, chính xác là tìm được địa chỉ nhà chứ chưa biết cụ thể ngôi nhà nằm đâu.và Trường quyết định đi đến đó thử. Không hiểu sao , sau 2 lần gặp My thì công tử dễ thương này của nhà ta luôn thấy có cái gì đó rất khó chịu trong người chỉ không gặp được My.

Và khi Trường lòng vòng trong xóm nhà My thì vô tình gặp được My trong căn nhà nhỏ xíu_nhà của My. Trường tự nói một mình chỉ đứng trước cửa nhà My

- nhà nhỏ xíu ngộ ngộ. cô pé đó_1 thiên thần ở trong căn nhà nhỏ này. Nhìn ngôi nhà thì chắc gia đình cô pé khó khăn lắm. à, mà khó khăn thì mới đi làm thêm chứ. Không lẽ đến đây như vậy thôi về sao??? Bây giờ ở hay về đây Trường ơi???? 1 là ở 2 là về. mà chọn 1 hay 2?? Mà nếu chọn 1 thì vô đó nói sao với người trong nhà?? với cả cô pé đó nữa ????

khi dòng suy nghĩ của Trường đang rối loạn nhau thì My từ nhà bước ra

- anh tìm ai vậy??? ủa>>>>

- hihi. Ủa là em àk?? Anh đi tìm nhà một người bạn trong xóm này. Vô tình lại gặp được em. vậy thì chắc mình có duyên dài dài

- hihi. vậy chắc là mình có duyên thật. mà bạn anh ở xóm nào?? nếu xóm này thì nói thử địa chỉ xem, bik đâu em có thể giúp anh tìm kiếm nhanh như googel luôn.

Trường bắt đầu lúng túng với lời nói dối của mình. Trường không ngờ My lại nhiệt tình giúp đỡ đến thế. lấy lại bình tĩnh nhanh nhất Trường mới nói ra lời

- àk. Anh nhớ ra nhà bạn ủa . thôi chào em nha.anh đi đây

- uhm. vậy chào anh.

- Uhm. Chi nào anh đến thăm thằng bạn thì anh sẽ ghé nhà em

- ghé nhà em làm gì????

Câu hỏi rất hồn nhiên của My lại làm Trường khó xử. ” uhm. Mà ghé nhà người ta làm gì. Sao tự nhiên bị sượng vậy ta??/”

- anh chỉ đùa thôi. Thôi pipi em nha.

- Chào anh. nếu chút nữa tìm không được thì quay lại đây nhờ em trợ giúp.

- Uhm.uhm.

- không được thì quay lại đây nhờ em trợ giúp.hi hi

- Uhm.uhm.

- _ _ _ _

11. Chương 11

chap 11

Và từ khi ấy. khi thì tìm nhà thằng bạn khi thì đi tìm nhà người thân dùm hàng xóm,.....Trường thường xuyên lui tới xóm nhà My hơn, và cũng thường xuyên đi rửa xe.và nhờ viện lí do như thế mà Trường được tiếp xúc, trò chuyện với My nhiều hơn. Và tình bạn giữa 2 người cũng trở nên ” khá” hơn.riết rồi cũng không cần viện lí do nữa.vì tình bạn 2 người cũng có tiến triển.

kết bạn với My là Trường có ý đồ muốn ....(ai cũng bik mà). Còn My thì hồn nhiên vô tư kết bạn, chẳng nghĩ chuyện xa xôi.

_ _ _ _

một khoảng thời gian không lâu sau, có thể là gần 1 tháng sau Trường bận việc nên không đến gặp My. Và trong thời gian này bao tai hoạ đã đổ ập xuống đời My.nếu như cuộc đời tuật có bà phù thủy thì My đã bị bà phù thủy cho lời nguyền đen tối.ba My mất trong một tai nạn giao thông khi trên đường đi làm về.từ ngày ba mất , chứng bệnh tim của mẹ My ngày càng trở nặng.tinh thần mọi người trong gia đình như sụp đổ hoàn toàn.căn nhà không còn tiếng cười và tiếng nói cũng lặng dần.

my : mẹ ơi, mẹ dậy ăn chút cháo rồi uống thuốc

mẹ: con để đó đi. Chút nữa mẹ sẽ ăn

my : không được đâu. mẹ phải ăn và uống thuốc đúng giờ nếu không....

Bên ngoài cửa vọng vào tiếng gọi ” có ai ở nhà không ??”

My : mẹ ơi. Là cô chủ nhiệm của Trân

mẹ: con ra mời cô vào nhà đi.

Từ ngày ba mất căn nhà trở nên trống rỗng và không khí cũng lạnh dần.từng nhịp chân cô bước vào nhà My có cảm giác bước chân đó làm My ngạc nhiên. My cảm thấy có điều gì đó không hay sắp diễn ra

mẹ: hôm nay cô giáo có việc gì mà cô phải lặn lội xuống nhà.

Cô: không giấu gì chị. Em Trân nghỉ học gần tháng nay. Sau nghỉ vì đám tang ba thì không thấy Trân đến lớp.em sợ gia đình khó khăn mà cho em ấy nghỉ học nên em đến ...

mẹ: cô nói sao. Ngày ngày nó vẫn mang cặp đi học mà. Hay là cô nhầm ai với nó rồi??

cô: không nhầm đâu chị. Có thể là em nó đi học nhưng không đến trường.

mẹ: tôi cảm ơn cô vì đã cho tôi hay. để khi nó về tôi sẽ hỏi lại nó.

Cô: sức khỏe chị có vẻ không được tốt lắm. chị có sao không?

mẹ : không sao. chỉ là bệnh cũ thôi.

Cô: em còn có việc em xin phép ra về. chị ráng hỏi em và động viên em Trân, sức học của em từ đầu năm đến nay kém lắm .

mẹ: dạ. thôi , tôi cũng cảm ơn cô.

Cô giáo ra về My nhìn thấy nước mắt mẹ bắt đầu ứa ra. mẹ không nói gì nhưng My biết mẹ đang rất buồn.My cũng nghe được cuộc trò chuyện lúc này.My cũng chẳng biết chuyện là ra sao mà Trân nghỉ học cả tháng. Không khí chìm vào im lặng. và không khí ấy mau chóng bị phá vỡ khi Trân về. nét mặt Trân vẫn như mọi khi giống như chưa có chuyện gì xảy ra.

Trân: thưa mẹ con học mới về.nấu cơm chưa chị 2?

My : chị nấu rồi

mẹ: Trân, con ngồi xuống đó. cả tháng nay con không đến trường , con nói mẹ nghe con đi đâu và làm gì???

Trân: con vẫn đi học mà mẹ

My: em nói dối chị nữa hả Trân? Cô chủ nhiệm em vừa ở đây về.

mẹ: con nói mẹ nghe cả tháng nay con làm gì??

Trân : được thôi. Các người muốn biết chứ gì. Tôi đi chơi đó

My : Trân , em nói chuyện với mẹ và chị như thế sao??

mẹ : mẹ làm chắc chịu từng đồng tiền cho con ăn học vậy mà con lại như thế. tại sao con lại như thế hả??

Trân: thôi đủ rồi. bà nói đủ chưa.?

My : em nói với mẹ bằng thái độ như thế hả??(hơi “nóng” nên My tát vào mặt Trân)

Trân: hay lắm đánh hay lắm. tôi nói cho mấy người biết. Tôi chán cảnh sống nghèo khổ này lắm rồi. tôi ngán tận cổ cái căn nhà chẳng khác nào ổ chuột này. mấy người như những con chuột cống hôi hám. mấy người cho tôi được gì???

My: em nói gì vậy???

Trân : con người ta ăn ngon mặc đẹp. còn tôi?? Tôi thì sao???? Ăn còn không no thì làm gì mà mơ mặc đẹp. bà , bà cho tôi được gì?? Còn cả cô nữa . chị 2 , chị 2 . háh háh tôi không có quan hệ với các người. tôi hok muốn sống cuộc sống như thế này. Các người hiểu chưa??

My: nhưng đây là mẹ em. Còn chị là chị 2 của em và cả ba nữa. chúng ta là người 1 nhà. Em không có quyền lựa chọn gia đình người thân cho mình. Dù thế nào thì em vẫn là thành viên của gia đình mình

Trân: cô im miệng đi. Chính vì không thể lựa chọn nên cuộc đời tôi mới khổ như thế này. Tôi hối hận vì đã sinh ra trong cái nhà này. Tôi thù ghét khi phải sống chung với các người. cuộc sống như một địa ngục của trần gian trong cái nhà này. Tôi không muốn tiếp tục sống như thế này nữa.

My : vậy sao em không tự hỏi nếu không có gia đình này thì làm sao em khôn lớn như ngày hôm nay?

Trân: vậy phải hỏi tại sao tôi phải chui ra từ cái nhà này. tại sao sinh tôi ra mà không thể lo cho tôi trọn vẹn.

mẹ: vậy thì con trách mẹ vì đã sinh con ra sao??

Trân : có cần phải hỏi câu thừa thãi như thế không?

mẹ: con...con..mẹ không ngờ con lại như thế.mẹ không nghĩ con lại là một người quá đòi hỏi và không biết trân trọng những gì mình đang có.con người ta đầu tiên là phải học cách chấp nhận những gì hiện tại và...

trân: thôi. Tôi không muốn nghe. Chào

Trân bước nhanh ra khỏi nhà. Hành động của Trân chẳng khác nào chất xúc tác làm bệnh của mẹ nặng hơn. Bà cố gọi lên 2 tiếng " Trân ơi"" rồi bà ngất đi. My chỉ bik gào khóc kêu cứu mọi người xung quanh. Dù được hàng xóm đưa đi bệnh viện nhưng mẹ My đã trút hơi thở của mình trên đường đi .

(phần tiếp theo)

sự mất mát người thân là một sự mất mát quá lớn đối với My. Cô bé hay cười ngày nào đã không thể cười vì những con nợ chưa được trả sau đám tang của ba và mẹ.an táng mẹ ,

My trở về nhà. Căn nhà lạnh lẽo không một tiếng nói , không một tiếng cười và không một bóng người ngoài My. chiếc chong chóng _món quà của ba vẫn xoay tròn theo gió bên cánh cửa sổ. chiếc máy may của mẹ đã bám màng bụi mỏng.nhìn 1 vòng quanh nhà My lại thấy hiện lên những hình ảnh quen thuộc , thân thương ngày nào.Đâu đó hiện lên nụ cười của ba, thoảng qua hình ảnh của mẹ. đâu đó hình ảnh bữa cơm đầm ấm gia đình hiện rõ như in trong đầu My.mọi thứ như vừa diễn ra.

Để trả nợ My đã buộc phải bán căn nhà.nhưng trong lòng My đau lắm. căn nhà là nơi chứa đựng nhiều kỉ niệm về người thân. Phút chốc My cảm thấy mình bơ vơ , lạc lõng. Đã đến lúc My phải ra khỏi nhà để giao lại cho người khác.

My: ba, mẹ, con gái bất hiếu không thể giữ lại căn nhà. Con xin lỗi. con hứa sẽ sống tốt, sẽ học để đỗ đạt thành danh. Con hứa là sẽ xây một căn nhà thật đẹp và sẽ đón Trân về để gia đình ta lại sum họp. ba ơi, mẹ ơi. Con yêu ba mẹ

12. Chương 12

chap 12

những giọt nước mắt lăn dài trên mi, My bước đi mà không dám quay đầu nhìn lại căn nhà. bởi càng nhìn My lại càng không muốn rời xa nó.nhưng nếu không bán thì không có tiền để trả cho người ta.

Ngày nào họ cũng đến đòi , My chẳng còn cách nào khác.bước đi vào một con hẻm nhỏ My có cảm giác như mình đang bước vào ngõ cụt của cuộc sống. rồi My sẽ đi đâu, về đâu khi bản thân chẳng còn người thân nào ??

Trường quay lại tìm My thì hay tin My dọn đi nơi khác . chẳng ai biết là đi đâu. Trường thất vọng quay trở về và mong là sẽ gặp lại My.

Ba My chết. mẹ My chết, em gái My bỏ đi, giờ đây My chẳng còn cái gì cả cuộc đời My lúc này coi như một dấu chấm hết. Nhưng My không thể dễ dàng chấp nhận số phận như thế. My phải là cô gái đầy nghị lực, mạnh mẽ như lời ba. phải biết đứng lên khi vấp ngã ở chân dốc như lời mẹ.

Sau khi dọn ra khỏi nhà ,My quyết định đi tìm việc làm. một công việc có chỗ ở ổn định để tiết kiệm tiền thuê nhà, lê đôi chân khắp con đường , ngõ hẻm mấy ngày trôi qua My chưa vẫn chưa tìm được việc gì.

Ban ngày đi học, khi về thì đi tìm việc. ban đêm ngủ trong các sạp bán ở chợ. Các công việc làm trước kia My đã xin nghỉ từ sau đám tang của ba để chăm sóc cho mẹ.và lại các công việc đó cũng không bao chỗ ở. một ngày đi tìm việc lại bắt đầu.

Và cuối cùng may mắn cũng đã mỉm cười với My. một căn biệt thự to đang có bản tuyển người giúp việc nhà gấp.my bấm chuông và cánh cửa từ từ mở ra. một người đàn ông lớn tuổi bước ra.

-cô tìm ai?

-ạ. cháu đến đây xin việc.

-vậy .cô theo tôi vào nhà.

lần đầu tiên được bước vào một căn nhà to và đẹp, My cứ ngỡ nơi này là một thiên đường.

-ngồi đi. Tôi là quản gai của nhà này. cứ gọi tôi là quản gai Lâm

-ạ.

Sau đó ông ta nói một hơi rất nhiều điều khoản công việc ở đây. Công việc như My mong muốn, bao ăn, ở. Và cuối cùng ông ta như phát khùng khi nghe My nói là còn đi học .

-cô đùa àk. Đi học thì ở đây hok nhận được. bà chủ cần tuyển 1 giúp việc lo bếp núc , giặt giũ, lau dọn nhà cửa. cô còn đi học thì sao được.

-cháu hứa là sẽ làm tốt mọi việc.

-.....

-.....

My năn nĩ nhưng chẳng ăn thua gì người quản gia già. chợt một người phụ nữ sang trọng từ trong nhà bước ra và người quản gia cuối đầu chào. My đoán đó là bà chủ nhà.

-bác vào nhà đi.

người phụ nữ nói và quản gai bước nhanh vào nhà. Nói xong bà quay qua nhìn My

-cháu xin việc phải hok?

-ạ. cháu hứa là làm tốt mọi việc.

-được. ta nhận cháu

-thưa cô. Cháu có thể vừa làm vừa đi học không ăk?

-nếu cháu làm ổng việc thì vẫn có thể đi học. mà cháu học lớp mấy rồi?

-ạ. cháu đang học lớp 12

-uhm.chắc quản gia cũng có nói sơ về gia đình ta cho cháu nghe.nhà này , con trai của ta khó chịu nên bao nhiêu người giúp việc chịu hok nổi đã xin nghỉ.

-con cô chắc là còn nhỏ lắm hả cô?

-hok. Như cháu rồi.

-khi nào thì cháu có thể dọn đến đây ăk??

-cháu có thể dọn đến vào ngày mai.sáng mai cháu đến sớm đi.

* * *

* * *

- thưa cô..

-ta phải đi có việc. cháu cứ làm như lời ta vừa nói.

Bà ta bước lên xe 4 chỗ chờ phía trước. My muốn nói là có thể dọn đến ngay bây giờ hok. Vì nếu hok thì tối nay lại ngủ ở chợ. Nhưng dù sao cũng đã tìm được việc nên My rất vui.

Sau hơn 1 tiếng thì một mâm cơm cũng được dọn lên. một người thanh niên cao cao từ trên lầu bước xuống tay cầm quyển sách che hết mặt nên My hok thấy được. nhưng có điều miệng người đó thì đang lẩm bẩm cầu nhàu ” làm gì mà gần 1h mới có cơm ăn .???”

Qgia xin lỗi cậu. tại do người giúp việc mới chưa quen các vật dụng trong bếp nên...mời cậu dùng bữa.

quản gia bước ra trước nhà có việc, trong bếp còn lại My và cậu chủ. cậu chủ chính là Đăng_hotboy lớp My.rồi quyển sách được đặt xuống bàn , My và Đăng đều ngạc nhiên trước sự gặp gỡ này.

Đôi mắt My mở tròn xoe long lanh như 2 giọt nước nhìn Đăng. Đăng chút nữa là rơi quyển sách vì ngạc nhiên, nhừn ráng bình tĩnh và nhìn ” tia lửa ” vào My.

Đăng : gì đây?? Sao lại là cô chứ?? Àk, thì ra cô là người cho tôi ăn cơm trưa tận 1h .

My : xin lỗi, tôi hok cố ý đâu. Xin lỗi.... xin lỗi

Đăng : món gì đây trời?? sao chỉ có 2 món.

My : tại trưa chỉ có 1 mình cậu nên....

Đăng : trời ăk. mà món gì đây. Có ăn được hông đó???

My: thì cứ ăn thử đi. Hông chút đâu mà lo.bảo đảm nó ngon hok kém những món cậu ăn hằng ngày đâu.

My thật gan chi so sánh 2 món cá kho và canh chua cá lóc của nó ngon hơn những món ăn thường ngày cậu Đăng, dù rằng hok bik Đăng hay ăn gì mỗi ngày.

Dù bực vì ăn cơm trưa trễ nhưng do cái bụng quá đói nên Đăng cầm đũa. với Đăng 2 món này lạ vô cùng và chưa bao giờ ăn. bực là thế nhưng chi cho tất cả vào bụng Đăng thấy ngon đến lạ thường. nhưng chi ăn xong Đăng vẫn tỏ thái độ khó chịu.

Đăng: sau này làm ơn cô nấu nhiều món 1 chút. nấu gì có 2 món . mà món nào món nấy chẳng giống ai.

My : chẳng giống ai nhưng chẳng phải cậu đã ăn gần hết rồi sao??

Đăng nhìn vào bàn ăn và lảng sang chuyện khác.

Đăng: pha cho tôi ly nước cam. Nhanh đi.

từ bạn bè phút chốc đã thành cậu chủ người ở. một quan hệ hông mấy hãnh diện, nhưng My vẫn bình thần làm công việc của mình.

Ở trường cả 2 luôn bất đồng quan niệm với nhau, giờ ở nhà Đăng là cậu chủ nên 2 người càng như chó với mèo. Đăng là cậu chủ nên có quyền bắt nạt My. My phải chấp nhận và đôi lúc ” tức nước vỡ bờ” thì cũng có phản kháng đôi chút.

13. Chương 13

chap 13

Những giọt nước mắt lăn dài trên mi, My bước đi mà không dám quay đầu nhìn lại căn nhà. bởi càng nhìn My lại càng không muốn rời xa nó.nhưng nếu hok bán thì hok có tiền để trả cho người ta.

Ngày nào họ cũng đến đòi , My chẳng còn cách nào khác.bước đi vào một con hẻm nhỏ My có cảm giác như mình đang bước vào ngõ cụt của cuộc sống. rồi My sẽ đi đâu, về đâu khi bản thân chẳng còn người thân nào ??

Trường quay lại tìm My thì hay tin My dọn đi nơi khác . chẳng ai bik là đi đâu. Trường thất vọng quay trở về và mong là sẽ gặp lại My.

Ba My chết. mẹ My chết, em gái My bỏ đi, giờ đây My chẳng còn cái gì cả. cuộc đời My lúc này coi như một dấu chấm hết. Nhưng My không thể dễ dàng chấp nhận số phận như thế. My phải là cô gái đầy nghị lực, mạnh mẽ như lời ba. phải biết đứng lên khi vấp ngã ở chân dốc như lời mẹ.

Sau khi dọn ra khỏi nhà ,My quyết định đi tìm việc làm. một công việc có chỗ ở ổn định để tiết kiệm tiền thuê nhà, lê đôi chân khắp con đường , ngõ hẻm mấy ngày trôi qua My chưa vẫn chưa tìm được việc gì.

Ban ngày đi học, khi về thì đi tìm việc. ban đêm ngủ trong các sạp bán ở chợ. Các công việc làm trước kia My đã xin nghỉ từ sau đám tang của ba để chăm sóc cho mẹ.và lại các công việc đó cũng không bao chỗ ở. một ngày đi tìm việc lại bắt đầu.

Và cuối cùng may mắn cũng đã mỉm cười với My. một căn biệt thự to đang có bản tuyển người giúp việc nhà gấp.my bấm chuông và cánh cửa từ từ mở ra. một người đàn ông lớn tuổi bước ra.

-cô tìm ai?

-dạ. cháu đến đây xin việc.

-vậy .cô theo tôi vào nhà.

lần đầu tiên được bước vào một căn nhà to và đẹp, My cứ ngỡ nơi này là một thiên đường.

-ngồi đi. Tôi là quản gai của nhà này. cứ gọi tôi là quản gai Lâm

-dạ.

14. Chương 14

Chap 14

Đăng: My. Pha tôi ly cafe

My: cậu từ từ đi. Tôi còn phải dọn bàn ăn nữa. chẳng phải cậu vừa uống nước cam rồi sao??

Đăng :tôi là cậu chủ, cô là ô sin, là người giúp việc cô phải làm theo ý tôi.cô làm gì mà trả treo vậy???

My pha ly cafe và đặt ra bàn : cafe của cậu.

Đăng :cô để đó , lại mở tủ lạnh lấy tôi hộp sữa chua. Nhanh đi.

My bik là Đăng đang làm khó mình , nhưng My cũng dạ dạ vâng vâng rồi làm theo

My : dạ của cậu đây ạk.

Đăng : lâu quá. giờ tôi không ăn nữa. cô ép tôi ly cà rốt.

My bắt đầu chịu ko nổi cậu chủ lắm chuyện này. Cafe còn nguyên trên bàn, sữa chua thì vừa đem lên giờ lại bắt đi ép cà rốt

My : anh là heo sao?! Con heo nó ăn xong rồi nó còn thôi hok ăn nữa để ngủ. còn anh cứ ăn uống liên tục. anh hơn cả 1 con heo.

My nói làm Đăng tức muốn nứt ruột. Đăng bỏ lên phòng . my cười nhẹ nhõm vì Đăng đã chịu cho My bình yên. My ngồi vào bàn ăn cơm cùng bác gia.

Qgia: tính cậu chủ là thế. Cháu đừng để ý chi cho mất công. cứ ráng mà chịu nếu muốn làm ở đây lâu dài.

My : dạ. chắc là bác làm ở đây lâu rồi ?

Qgia : bác làm ở đây từkhí bà chủ nhà này còn là một cô gái trẻ .thôi ăn cơm thôi cháu. trễ rồi.

My vừa đưa chén cơm lên chưa kịp ăn thì Đăng lại xuất hiện ngay chân cầu thang.

Đăng : My, lên đây tôi có việc nhờ. Àk ,mang lên cho tôi đĩa trái cây và 1 ly nước lạnh..

My : vâng thưa cậu

Nói rồi Đăng quay lên phòng. Quần gia khuyên My nên lên nhanh nếu không sẽ bị la. My phải làm theo yêu cầu của cậu chủ . mang mọi thứ lên phòng My đặt xuống cái bàn cạnh giường Đăng đang nằm rồi bước ra.

Đăng : đi đâu đó? ở lại dọn dẹp phòng tôi rồi làm gì thì làm.

My : nhưng tôi vẫn chưa ăn cơm trưa mà.

Đăng : đó là chuyện của cô. Tôi hok cần biết vì với tôi điều đó không cần thiết. bây giờ thì làm nhanh đi nếu muốn ăn cơm trưa.

My nhìn sơ 1 vòng trong phòng . choài oai nào là sách , vở. truyện, đĩa nhạc,..... vứt lung tung khắp phòng. dọn xong chắc cũng tới chiều thì còn ăn uống gì nữa.không phải là Đăng có tính bễ bộn mà chỉ vì muốn ” hành hà” My chơi mà thôi.

Đăng: dọn dẹp lẹ đi.

My : cậu đừng có lúc nào cũng nhanh đi với lẹ đi có được hok? cậu đúng là 1 con heo phá phách nên ủi mọi thứ trong phòng lung tung lên hết.

Đăng : cô...cô..cô... uhm thì tôi là heo đó hì đã sao?! Heo lại làm cậu chủ của cô. Cô là osin của tôi thì cô là gì“? là gì” nào ??? hã.... A... haa.... dọn dẹp đi. Nói nhiều.

My lúi cúi lo dọn dẹp và sắp xếp aoji thứ ngăn nắp.Đăng nằm dài trên sôpha vừa ăn vừa nghe nhạc. “đúng là đồ cậu chủ heo. chỉ biết và ăn ” . My đã nghĩ trong bụng như thế chỉ chịu cảnh bụng thì đói meo lại phải dọn dẹp, hầu hạ cho 1 con heo cao cấp.

My: thưa cậu, mọi thứ đã xong. Tôi có thể xuống nhà được chưa?

Đăng: đem luôn cái đĩa với ly nước xuống dưới luôn đi. chắc là đói bụng lắm rồi chứ gì. Ha ha ha ha

My : thì ra là cậu..cậu..cậu.

Bik mình bị Đăng đem ra làm trò cười My tức muốn no cả bụng. my bực bội bỏ xuống nhà. Đã đến lúc phải chuẩn bị bữa cơm chiều.trước tiên . là phải đi tắm rửa thay đồ. Và...tên tên ten , My tá hỏa khi túi đồ của mình chỉ còn có 1 túi. Rõ ràng lúc sáng My đưa cho bác qgia 2 túi mà giờ lại mất hết 1.mà mất túi đó thì đồ đâu để mặc mà đi tắm.my vội chạy ra hỏi bác qgia.

My : bác qgia ơi !!!!! (nó gọi lớn đến mức Đăng hiu hiu ngủ bị nó làm giật mình dậy)

Qgia : có chuyện gì vậy My ?

My : 2 túi đồ lúc sáng cháu đưa cho bác. Sao giờ còn có 1 túi vậy?

Qgia mới nhớ lại chuyệnlúc sáng chỉ vừa nhận từ My 2 túi đồ. Bác đã cầm trên tay túi đồ nhỏ của My mang vào nhà trước vì lúc đó trong nhà bà chủ gọi có chuyện. còn một chiếc túi còn lại bác còn để ngoài và mãi làm việc nên quên mất.

Qgia : lúc sáng ta có đem 1 túi đồ nhỏ vào nhà và còn túi kia.....

My : túi kia thì sao bác??

Qgai : lúc đó bà chủ gọi nên ta vội vào nhà bỏ lại ....àk. mà lúc sáng có cậu chủ đứng gần đó . cháu thử lên hỏi xem.

My. dạ.

Túi đồ nhỏ My chỉ chứ 1 bộ đồ và những vật kỉ niệm. cũng vì thế mà My có đồ để mặc cả buổi rồi. nhưng mất túi đồ kia thì mất hết đồ mặc.my như con sóc nhảy lên phaong Đăng . gõ cửa. lại gõ cửa mà trong phòng vẫn im re. My không chờ nữa . My mở cửa bước vào thì Đăng đang nằm ngủ.

My: dậy đi. ngủ ngủ cái con khỉ. dậy đi tôi có chuyện mún hỏi nè.

Đăng : trời, cô làm gì mà la um sùm ở dưới nhà rồi lại lên đây la nữa. cô là mèo hay sao mà đi đâu là meo meo ở đó vậy??

My : xin lỗi. hông cố ý phá giấc ngủ heo vàng của cậu. nhưng tôi có chuyện mún hỏi gấp.

Đăng : tồì . hỏi ẹ đi rồi biển gấp.

My : cậu có thấy túi đồ của tôi hông? lúc sáng nó gần chỗ cậu đứng.

Đăng : nó màu nâu nâu phải hông ?

My: uhm. Hihi..hihii cậu thấy nó àk hi hihi...

Đăng : hihi hihi con khỉ chứ hihi. Tôi có thấy mà giờ này chắc nó nằm ở bãi rác rồi.

My : hã???

Đăng : hã gì mà hã ? bỏ rồi

My : sao lại bỏ chứ. Đó là đồ của tôi sao cậu lại bỏ

Đăng : ai mà biết đó là đồ của cô. Cái thứ gì trong đó mà cô la um sùm vậy ? àk. Mà tôi đâu có chính tay đem bỏ đâu mà cô la tôi??

My : quần áo. Mà cậu bỏ nó ở đâu ??

Đăng : nói rồi. tôi có chính tay đem bỏ đâu mà tôi biết bỏ ở đâu.lúc sáng có người đến nhà dọn rác , tôi thấy cái túi cũ nên khi người ta hỏi tôi tưởng đồ không dùng nên cho bỏ rồi.

My :hãh ? vậy đồ đâu tui mặc. sao anh cứ tùy tiện bỏ đồ của người khác như thế chứ>>>?

Đăng : la hoài. Tôi sẽ đền lại cho.bây giờ lấy đồ tui mặc đờ đi. Ăn cơm tối xong rồi tính. hết chuyện rồi thì lại tử đồ của tôi lấy 1 bộ đi và biển xuống nhà đi.đừng có ở đó mà meo meo hoài mèo 2 chân ẹk.

Không có sự lựa chọn nào khác. My bước đến tử đồ của Đăng. Và My chóang ngộp trước tử quần áo .

Từ nhỏ đến giờ đây là lần đầu tiên My nhìn thấy 1 tử đồ nhiều quần áo như thế này. bộ nào cũng rộng phung phình đối với My thì làm sao mà mặc.

My: tôi hông mặc vừa đồ của cậu. nó to không hà.

Đăng : lại kêu nữa. (Đăng bực mình tốt xuống giường đi lại chỗ My) cô nghĩ sao tương tôi với tương cô mà mặc cùng size. Vì biết ko vừa nên tôi mới nói là cô mặc đờ đi

My: nhưng nó rộng thế này thì sao mà mặc??

Đăng : đã nói là mặc đờ rồi mà sao cô kêu hoài vậy? nè (Đăng thấy cho My 1 cái quần short và 1 áo thun) biển xuống dưới nhà được chưa?

My : đúng là heo. Con heo cao cấp

Đăng : vâng. Và cô là mèo 2 chân , là osin cao cấp của con heo cao cấp này. Ha ha ha đi xuống nhà lo mà làm cơm đi. mẹ tôi về mà hok có cơm thì cô biết hậu quả rồi chứ gì. đi nhanh đi.

15. Chương 15

chap 15

My bực mình bước nhanh ra khỏi phòng Đăng. My tắm rửa thay đồ và đương nhiên là mặc đồ của Đăng. 5h30p chiều cả nhà ngồi vào bàn ăn.

Bà chủ : qgia với cháu My cùng ngồi ăn chung luôn cho vui.

Qgia : thưa bà tôi hok dám

bchủ : xem như đó là mệnh lệnh của tôi.

My và quần gia ngồi đối diện Đăng. Bưng chén cơm lên Đăng nhìn My là thấy muốn cười. my thật tếu trong bộ đồ rất là phong cách hip hop

bchủ : Đăng , ăn cơm đi. Con làm gì mà cười hoài vậy?

đăng : dạ. hí hí

bchủ : hai đứa cùng tuổi nhau vậy trong nhà cứ xem nhau như bạn bè đi.

Đăng : dạ, cùng tuổi, học cùng trường, cùng lớp và còn ngồi cùng 1 tổ.

bchủ : vậy từ ngày mai chỉ đi học con sẽ cùng đi với My nha Đăng ?!

đăng : không đời nào nhé. bốn công tử đây đi 1 mình quen rồi.

bchủ : thì đi 2 mình lâu ngày cũng sẽ quen thôi.

Đăng : hay quá ta.xem đã nào. để xem tâm trạng con thế nào rồi sẽ tính có đi chung hay không

bchủ : tối nay con ở nhà 1 buổi nhé.

Đăng : sr mom. tối nay con có việc hông ở nhà được

bchủ : con tối nào mà không có việc chứ.

Đăng: bik luôn ta. Đúng là mama có khác.

bchủ : thôi ăn đi ông. nịnh quá.

Đăng :biết vậy mà có người mún con nịnh mới ghê đó chứ.

bchủ : ai vậy ta??

Đăng : ai bik đâu. chắc là mama chứ ai.

một suy nghĩ khác về Đăng đi ngang wa đầu My. Thì ra một con người như hần khi ở nhà cũng ngoan ngoãn như bao người khác.lúc này, hần đâu có đáng ghét.lúc này, hần cười dễ mến làm sao ?!

bữa cơm tối trôi wa. My cũng dọn dẹp tất cả. Đăng bắt đầu re nàh xe và dẫn " xế đen " (SH) ra định đi đâu đó. My từ trong nhà phòng ra đứng trước đầu xe cản lại.

my : đền cho tôi đồ sáng mai đi học. cậu đặc hứa là ăn cơm xong sẽ tính mà . bây giờ lại nuốt lời sao??

Đăng : bác ơi , mở cửa hộ cháu.

My : nè, cậu định đi chơi sao ? cái đồ heo hok giữ lời hứa.

Đăng : tôi hok giữ lời hứa hồi nào. cầm lấy (Đăng thấy cho My cái " nồi cơm điện ") lên xe.

My : làm gì ?

Đăng : cô muốn mặc đồ của tôi hoài sao? Lên xe , tôi chở đi mua đồ mặc. lẹ đi con mèo 2 chân.sao cô chậm chạp như rùa vậy ????

My : nhưng mua đồ ai trả tiền ???

Đăng : có lên xe nhanh hok thì bảo ?hok lên tôi đi chơi thì đừng có đứng đó mà khóc nhá.

My : tôi vào nói với bà chủ 1 tiếng đã.

Đăng : bác , chúc bác vào nói mẹ cháu 1 tiếng . cháu chở con mèo 2 chân này đi mua đồ.

Qgia : dạ, thưa cậu

Đăng : bây giờ thì cô im lặng đi theo tôi được chưa ??

Đăng chở My thẳng đến một shop thời trang. Đến nơi Đăng nói gì đó với mấy nhân viên bán hàng trong shop rồi quay lại chỗ My.

Đăng :mấy người này sẽ đưa cô đi chọn đồ. Cô thik bộ nào thì cứ lấy. tôi đi đây có việc , chút nữa khoảng 2 tiếng sau tôi sẽ quay lại đón cô. Yên tâm đi. khi quay lại tôi sẽ thanh toán tiền cho.

* * *

* * *

My : cậu đi đâu ?? định bỏ tôi ở đây sao ???

Đăng : đi đâu là chuyện của tôi liên quan gì cô. 2 tiếng sau tôi sẽ quay lại đón cô.

My : Dậy tôi sẽ cùng đi với cậu. tôi hok vào đó đâu.

Đăng : trời ơi. kiếp trước tôi mắc nợ cô hay sao vậy trời??

My : kiếp trước cậu hông nợ tôi , nhưng kiếp này thì có. cậu đã cho người bỏ đồ của tôi đó.

Đăng : biết rồi. đi theo tôi.

My đi theo Đăng vào shop. My như muốn ngộp thở trong shop quần áo này. những bộ quần áo đẹp ở đây My chưa từng thấy bao giờ. mọi thứ ở đây với My là quá xa xỉ.my chẳng bị phải chọn bộ nào nữa. My đứng lay hoay nhìn ngắm mà hok chạm tay vào bất cứ món đồ nào.

Nhân viên : hôm nay , cậu dẫn bạn gái đi mua sắm àk ??

Đăng : lo làm chuyện của mình đi. đừng có hỏi nhiều. mèo 2 chân

My : hã??

Đăng : chọn đồ lẹ đi. cô định ở đây cho tới sáng sao?

My : thì cậu đền cho tôi bộ nào cũng được mà. Nhưng đồ ở đây hok giống những bộ đồ của tôi. chắc là đồ ở đây đắt lắm hã?? Hay là chúng ta ra chợ đêm mua đi.

Đăng : 1 là cô lựa đồ ở đây nhanh đi. 2 là tôi chở cô về rồi tôi đi chơi. Và đến đây tôi hết mắc nợ cô.

My : nhưng

Đăng : im đi mèo. đừng có lúc nào cũng mêm bên tai tôi nữa.sao hok chọn đồ mà đứng yên đó vậy.

My : thì cậu chọn bộ nào thì tôi mặc bộ ấy.

Đăng : àk, tôi quên cô là con mèo từ trong ” chuồng ” mới chui ra thành phố thì làm gì mà ....đi theo tôi.

cả hai người trong shop đến gần 10h thì ra về. chỉ tính tiền Đăng kêu My ra xe trước. bởi Đăng hok mún My bik số tiền mà Đăng bỏ ra mua cho My hơn cả chục bộ.

buổi tối ở thành phố nhộn nhịp này rất tuyệt.trên đường về Đăng chở My ghé vào một nơi mà My cũng hok bik gọi là gì. người ta đo đo người My như thợ may lấy số đo may đồ. My hok bik chuyện gì đang diễn ra và cũng hok dám hỏi.

về đến nhà gần 9h thì Đăng kêu My vào nhà trước Đăng có việc phải đi. cũng phải thôi lúc đưa My đi shopping điện thoại của Đăng cũng đổ chuông liên tục.

my : 12h đêm rồi. cậu còn đi chơi àk ?

đăng : tôi sống về đêm mà. Vào nhà đi.

my : nhưng giờ này tôi vào nhà 1 mình thì bà chủ sẽ mắng tôi chik mất.tôi mới làm việc chưa được 1 ngày mà đã đi về khuya. Tôi hok mún bị đuổi việc đâu.

Đăng : trời ơi.sao cô rắc rối thế.dạ thưa cô. Tôi theo cô vào nhà là được chứ gì ??

Đưa My vào nhà Đăng cũng mất hứng để đi chơi. Đăng bỏ lên phòng nằm chưa được 5p thì nghe tiếng gõ cửa.

Đăng : vào đi, cửa hông khoá.

My : sáng mai đồ đâu tôi đi học.?? đừng có nói là chuyện này cậu hok wan tâm, hok cần bik vì hok cần thiết nha ?!

Đăng định nói như thế nhưng lại bị My cướp lời nên nó ngườm đôi mắt vào My.

Đăng :thì đồ lúc sáng đó, cô giặt phơi khô rồi sáng mặc.

My: nhưng áo dài chỉ mặc vào thứ 2 và những ngày lễ. ngày mai hok là thứ 2 cũng chẳng phải ngày lễ mà.

Đăng : bik rồi. nói nhiều quá đi ngủ đi.

My : nhưng....

Đăng : tôi bực cô rồi nha. Vì cô mà tối nay tôi hok đi chơi là tôi cáu rồi đó. Cô có biến xuống nhà ngay lập tức hok ???

Đăng đẩy My ra cửa rồi đóng sầm cửa lại.chưa đầy 5p sau My lại lên gõ cửa.đăng chẳng mún bước xuống cái giường ra mở cửa 1 chút nào. Mà hok mở cửa thì My gõ cửa hoài ngủ cũng hok yên.bây giờ , Đăng “sợ ” My. Đăng phải miễn cưỡng ra mở cửa.

Đăng : mèo ơi. Tôi sợ cô rồi đó. Cô bik bây giờ mấy giờ chưa?? Đã nửa đêm rồi cô hok ngủ thì cũng để tôi ngủ chứ.tôi buồn ngủ rồi (giọng nhỏ nhẹ như năn nĩ)

My : anh sống về đêm mà.

Đăng : cô muốn gì nữa , nói nhanh đi (lại giọng cau có nạt nộ)

My: tôi định hỏi cậu .....

Đăng : sáng mai đồ đâu cô đi học nữa chứ gì ??

My : hok phải. tôi định hỏi sáng mai bữa sáng phải chuẩn bị như thế nào ??

Đăng : chuyện đó đi hỏi bác qgia đó.

My : giờ này bác ấy ngủ rồi, năn nĩ cậu đó. nẫu cậu hok nói thì tôi sẽ phiền cậu đến sáng luôn.(thật sai lầm khi đoạ Đăng như thế.)

Đăng hok nói gì quay vào phòng lấy giấy viết ghi ghi chép chép rồi ra đưa My(xin đảm bảo đó đúng là bữa ăn sáng hằng ngày của Đăng và cả nhà chứ hok phải ghi bậy)

Đăng : cứ làm những món như trong đây.

My: cảm ơn, chúc cậu ngủ ngon hihi ...hihi...

Đăng : hihi..tôi cười hok nổi. tôi sẽ ngủ ngon nếu con mèo 2 chân cô hok lên đây gây phiền .tôi cũng thật lòng chúc cô ngủ ngon.

16. Chương 16

chap 16

Đúng 6h sáng, bàn ăn đã được dọn đúng theo yêu cầu. bà chủ uống café hok ít đường và có 1 lớp kem tươi trên mặt.Đăng uống café đặc hok đường.

Bà chủ : My àk, cháu lên phòng kêu Đăng dậy đi. hok kêu thì nó hok dậy đâu.

My : dạ

— — — —

” cóc... cóc.... cóc...” gõ cửa và trong phòng hok tiếng trả lời

My : cậu ơi, dậy đi học. cậu ơi bà chủ ..bà chủ...bà chủ.....(giọng gấp gáp)

Đăng nhanh chóng chạy xuống nhà vì nghĩ mẹ có chuyện.nhưng chạy xuống thì thấy mẹ đang ngồi ở bàn ăn.

Đăng : cô làm gì mà.....

My : tôi định nói cậu là bà chủ kêu cậu dậy ăn sáng.

Đăng : cô....

My: tại anh lo chạy nhanh wa' nên tôi chưa kịp nói thôi nha.

Bà chủ : thôi, cả hai đứa ngồi vào bàn ăn sáng rồi còn đi học.

My : đừng nói là cậu ngồi xuống ăn nha ?? cậu vừa mới dậy đó. Có quên cái gì hok ??

Đăng : bik rồi. mẹ ăn trước đi. con đi rửa mặt rồi ra ăn sau.

Bà chủ : nhanh đi con. trễ rồi đó.

Ngoài cửa có tiếng chuông, qgia bước ra mở cửa và đem vào một túi đồ

Qgia : thưa cậu, có người chuyển cái này cho cậu

Đăng : của cô đó mèo 2 chân. từ nay tôi và cô hok nợ gì nhau nữa nhé.

Đăng thấy túi đồ cho My và tiếp tục bữa ăn.My dọn dẹp sau bữa ăn, Đăng chờ My ngoài xe để chở My đi học.

Đăng : mèo 2 chân , cô chik trong nhà luôn rồi àk??

My : cậu cứ đi trước đi, tôi tự đi sau.

Đăng : cô ra đây tôi biểu.

My lon ton từ nhà chạy ra

My : lại jì nữa??

Đăng : cô bik mấy giờ rồi hok ?

My : ák. 6h30 rồi. trễ học mất thôi.

Đăng : lên xe đi. giờ này cô định chạy bộ hay đón xe buýt đều đến trễ cả. tôi bực rồi nha, lên xe. Có lên hay không nói 1 tiếng để tôi còn đi.

Làm sao mà hok đi ké được khi gần đến giờ học.lên xe Đăng lao đi như tên . ngồi trên xe My hok thể nào mở mắt nổi vì gió lùa vào rất mắt. vừa đến trường Đăng thấy cặp cho My xách và đi lên phòng học. lớp học ở tận lầu 3, Đăng đi hok nên đi vèo vèo, My xách 2 cái cặp chạy theo sau Đăng.

My : cậu có thể đi chậm 1 chút hok

Đăng: thay vì nói thì để sức hơi mà đi nhanh theo tôi. đừng có nói nhiều nữa, đi lẹ đi rồi Đăng cứ đi và My lon ton như con mèo ngoan đi theo chủ ở phía sau.

My : hihi..hihi.. cuối cùng cũng đã đến lớp học rồi

Đăng : chik rồi , tôi bỏ quên tập ở dưới xe rồi. mèo 2 chân cầm chìa khoá đi xuống bãi xe mở yên xe lên lấy tập tôi.

My : xuống dưới nữa hả??

Đăng : nếu hok có tập chút nữa cô đuổi tôi ra thì ....

My : đưa chìa khoá đây.

My hok ngờ phải giúp việc nhà Đăng rồi lên trường cũng phải hầu hạ cậu chủ nắng hok ưa, mưa hok chịu. Ghét gió, kị sương này. Nói tóm lại là rất khó ưa.

Cái không khí se se lạnh của trời sài gòn vào đông làm My nhớ ba mẹ kinh khủng. ngày nào cũng vào mùa này ba mẹ và My tranh thủ may gấp hàng gia công cho người ta. My nhớ như in món rau muống luộc bị khét của ba làm dãi mẹ con My khi phải thức khuya để làm kịp ngày giao hàng. những kí ức phút chốc lại tràn về trong tâm trí My. nếu Đăng hok lại làm nó giật mình thì chắc nó tràn nước mắt vì nhớ ba mẹ rồi.

Đăng : làm gì mà cô đơ như cây cơ vậy. xuống căn tin mua nước cho tôi coi.

My : vâng.

Đăng : mà nè

My: lại gì nữa ??

Đăng : cô nhớ là đi nhanh chút.nhanh đi

My : bik rồi

My đi mua nútóc và nhóm bạn Đăng cũng bước ra hành lang đứng chơi với Đăng

Anh: làm gì mà My nghe lời mày thía ??

Đăng : osin của tao

tuấn : mày chẳng biết thương hoa tiếc ngọc gì cả

đăng : đó là chuyện của tao. Mà dạo này tụi bây có nghe tin tức gì của tụi thằng Bun hok?

Trung : dạo này tụi nó hơi im hơi lặng tiếng.

Tính : tao nghi tụi này sắp dỡ trò.

Đăng : uhm. gần Noel rồi tụi bây chở bạn gái đi chơi nên để ý cẩn thận chút

Tuấn : tụi nó nhắm vào mày đó.

Đăng : tao 1 thân 1 mình thì lo gì.

Anh : có phải hok đó. vậy còn My thì sao ? bây giờ phải nói là 2 mình mới đúng (cười)

Đăng : mày chết đi cho rãnh.mà con mèo đó ngủ hay sao mà nãy giờ chưa lên???

Trung : vừa thôi mày. Thì cũng từ từ chứ, dù sao con người ta cũng là con gái

Đăng : con người ta chứ đâu phải con mày, sao mày nói nhiều vậy?

Trung: potay.chang cơm với mày luôn.là con tao thì tao lột xác của mày rồi chứ ở đó mà để mày sai biểu như thía sao?

17. Chương 17

chap 17

Đăng và My vừa về nhà thì trong nhà có khách. một cô gái chân dài đang ngồi ở phòng khách cùng bác quản gia. My vội về phòng thay đồ rồi chuẩn bị cơm cho Đăng, nếu hok lại bị cầu nhàu. Đăng cũng bước thẳng lên phònghok để ý gì đến vị khách. Bác qgai phải gọi lại thì Đăng mới lại ghé ngồi.

Qgia : thưa cậu, tiểu thư đây sẽ sống với nhà mình

Đăng : ở đây ???

Qgia : dạ

Đăng : chuyện này là sao???

Qgia : dạ, xin cậu bớt nóng. Lúc nãy bà chủ đưa tiểu thư đây về nhà và nói thế. Bà chủ nói tối nay sẽ nói chuyện với cậu sau. tiểu thư đây tên là Ngọc Ly

Ly : chào anh. Em tên là Ngọc Ly

Đăng : ồ thế àk. Cô tên gì mắc mớ gì tôi mà ...tôi có hỏi đâu mà trình bày lí lịch. Khai tên (đã bảo !! Đăng tính tình khó chịu mà)

Ly như bị tạt gáo nước lạnh vào mặt. ầm ỨC nhưng làm gì được nhau ???!! Đăng bước lên phòng và hok quên nói vọng xuống phòng bếp ” nhanh lên đi mèo 2 chân, tôi đói lắm rồi”

Ngọc Ly bằng tuổi Đăng và đương nhiên cũng = tuổi My. Là tiểu thư ở Vĩnh Long. nổi tiếng là tiểu thư hột xoàn ở đó. Ly đến ở nhà Đăng là theo ý của ông ngoại Đăng. Ông ngoại 2 nhà đã có ý định cho tụi trẻ đến với nhau. thế nên ông đã cho Ly lên đầu trước là làm quen cuộc sống thành phố và sau này học đại học, sau là để hai đứa trẻ gần gũi tìm hiểu nhau.

Đăng ầm ỨC vì Đăng nên Ly bước xuống phòng bếp uống nước cho hạ hỏa.my đang bận tụi bụi lo bữa ăn của cậu chủ khó tính nên hok để ý sự có mặt của ly trong bếp.

Ly : nè cô kia

My : hã? Cô kêu tôi sao???

Ly : cô tên gì ?

My : My,

Ly : tên đầy đủ là gì ?

My : Trần Ngọc Nhã My.

Ly : cái tên cũng hay ha. lấy tôi ly nước coi.mà giúp việc ở nhà này lâu chưa???

My bắt đầu bực mình với thái độ của người từ trời rơi xuống này.

My : tôi có nghĩa vụ báo cáo cho cô sao?? Tôi đang bận chuẩn bị cơm cho cậu chủ. Cô muốn uống nước thì đợi tôi chút xíu, hok thì tự lấy mà uống. nước ở phía sau cô ó.

Ly : mày láo thế kia àk ?? con ở mà dám to tiếng với tao sao. Mày liệu đó có ngày tao đuổi cổ mày ra khỏi cái nhà này.ba ***** hok dạy mày sao. Ba ***** hok dạy dỗ mày cách làm người àk? (đụng chạm nhau rồi đấy)

My : cô đừng có đem ba mẹ tôi ra nói thế

Ly : tao thik. Tao cứ nói thế đấy làm jì nhau nào

My ỨC quá ném cả rổ rau vào người Ly, bởi My đang buồn vì nhớ ba mẹ lại bị Ly đem ba mẹ nó ra mà *****.tức nước thì vợ bừ mà. Đăng cũng từ nhà bước xuống chẳng biết chuyện gì chỉ thấy rổ rau bay. Ly dường như thấy Đăng nên không nhỡ.

Ly : anh ơi, người giúp việc nhà anh dám hắt cả rổ rau vào người em đó.hic hic, tay em bị đau rồi này

My hơi sợ vì thấy Đăng bước xuống đột ngột, nhưng nó nhất định sẽ hok xin lỗi đâu.

My : đúng tôi hắt đó.

Ly : đó anh xem, cô ta cóa xem em ra gì đâu.

Đăng : cô còn nói nổi là chưa chết phải hok?? Chưa chết thì im đi, đừng có cãi nhai như ếch kêu bên tai tui nữa. còn con mèo 2 chân nữa, sao lại lãng phí rau như thế. lần sau có khoan ai hay chọi ai nên lấy cái gì hok sài nữa mà chọi mà khoan. Như thế này thì hao phí thật.thía là trưa nay hok có món rau rồi. dọn cơm ăn đi. đói rồi. đói đói đói ..đói rồi.

Ly : anh ..anh ..anh....

Đăng : ăn cơm thì ngồi xuống , hok thì bấm đi. đừng có cãi nhai nữa nhóá. bực rùi nhóá.hé..hé,,hé. Mèo 2 chân đói rồi. dọn cơm nhanh đi

My : cậu thì lúc nào cũng nhanh đi. lẹ đi. muốn vậy sao hok tự mà làm lấy ??

Đăng : tự làm lấy thì mẹ tôi muốn cô về đây làm gì?? Làm tiểu thư sao ?? dọn cơm nhanh đi mèo ngoan.

Như thế thì nuốt nổi cơm mới lạ. ly bước nhanh lên phòng. Đăng, My và bác qgia ngồi vào bàn ăn cơm.

Đăng : mèo 2 chân. Sau này có mẹ tôi ở nhà đừng để xảy ra chuyện như lúc này.

My : nhưng cô ta...

Đăng : là tiểu thư một nhà người ta. Sau này sẽ sống ở nhà này. nếu hok có gì thì cho qua đi. đừng để xảy ra những chuyện phiền phức như lúc này. Mà cô nghĩ thức ăn hok tốn tiền của cô nên cô cứ ném vứt lung tung tùy tiện thế àk??

My : có cho ăn cơm hok thì nói 1 tiếng. trời đánh còn tránh bữa ăn. cậu làm gì mà cứ hành hạ lỗ tai tôi hoài vậy??

Đăng : nè, cô nghĩ cô là ai mà lớn tiếng với tôi??

My bực mình đặt mạnh chén cơm xuống bàn và đứng lên thét vào mặt Đăng ” tôi là con ở nhà này, là ôsin. Như thế thì được rồi chứ gì???!! ” nói rồi My đi lau dọn nhà cửa.lần đầu tiên có người dám thét vào Đăng như thế . bác gia còn phải ngạc nhiên huống chi là Đăng.

Đăng ầm ỨC vì Đăng nên Ly bước xuống phòng bếp uống nước cho hạ hỏa.my đang bận tụi bụi lo bữa ăn của cậu chủ khó tính nên hok để ý sự có mặt của ly trong bếp.

Ly : nè cô kia

My : hã? Cô kêu tôi sao???

Ly : cô tên gì ?

My : My,

Ly : tên đầy đủ là gì ?

My : Trần Ngọc Nhã My.

Ly : cái tên cũng hay ha. lấy tôi ly nước coi.mà giúp việc ở nhà này lâu chưa???

My bắt đầu bực mình với thái độ của người từ trời rơi xuống này.

My : tôi có nghĩa vụ báo cáo cho cô sao?? Tôi đang bận chuẩn bị cơm cho cậu chủ. Cô muốn uống nước thì đợi tôi chút xíu, hok thì tự lấy mà uống. nước ở phía sau cô ó.

Ly : mày láo thế kia àk ?? con ở mà dám to tiếng với tao sao. Mày liệu đó có ngày tao đuổi cổ mày ra khỏi cái nhà này.ba ***** hok dạy mày sao. Ba ***** hok dạy dỗ mày cách làm người àk? (đụng chạm nhau rồi đấy)

My : cô đừng có đem ba mẹ tôi ra nói thế

Ly : tao thik. Tao cứ nói thế đấy làm jì nhau nào

My ỨC quá ném cả rổ rau vào người Ly, bởi My đang buồn vì nhớ ba mẹ lại bị Ly đem ba mẹ nó ra mà *****tức nước thì vỡ bờ mà. Đăng cũng từ nhà bước xuống chẳng biết chuyện gì chỉ thấy rổ rau bay. Ly dường như thấy Đăng nên không nhỡ.

Ly : anh ơi, người giúp việc nhà anh dám hắt cả rổ rau vào người em đó.hic hic, tay em bị đau rồi này

My hơi sợ vì thấy Đăng bước xuống đột ngột, nhưng nó nhất định sẽ hok xin lỗi đâu.

My : đúng tôi hắt đó.

Ly : đó anh xem, cô ta cóa xem em ra gì đâu.

Đăng : cô còn nói nổi là chưa chết phải hok?? Chưa chết thì im đi, đừng có cãi nhai như ếch kêu bên tai tui nữa. còn con mèo 2 chân nữa, sao lại lăng phí rau như thế. lần sau có khoan ai hay chọi ai nên lấy cái gì hok sai nữa mà chọi mà khoan. Như thế này thì hao phí thật.thía là trưa nay hok có món rau rồi. dọn cơm ăn đi. đói rồi. đói đói đói ..đói rồi.

Ly : anh ..anh ..anh....

Đăng : ăn cơm thì ngồi xuống , hok thì bấm đi. đừng có cãi nhai nữa nhóá. bực rùi nhóá.hé..hé,,hé. Mèo 2 chân đói rồi. dọn cơm nhanh đi

My : cậu thì lúc nào cũng nhanh đi. lẹ đi. muốn vậy sao hok tự mà làm lấy ??

Đăng : tự làm lấy thì mẹ tôi muốn cô về đây làm gì?? Làm tiểu thư sao ?? dọn cơm nhanh đi mèo ngoan.

Như thế thì nuốt nổi cơm mới lạ. ly bước nhanh lên phòng. Đăng, My và bác qgia ngồi vào bàn ăn cơm.

Đăng : mèo 2 chân. Sau này có mẹ tôi ở nhà đừng để xảy ra chuyện như lúc này.

My : nhưng cô ta...

Đăng : là tiểu thư một nhà người ta. Sau này sẽ sống ở nhà này. nếu hok có gì thì cho qua đi. đừng để xảy ra những chuyện phiền phức như lúc này. Mà cô nghĩ thức ăn hok tốn tiền của cô nên cô cứ ném vứt lung tung tùy tiện thế àk??

My : có cho ăn cơm hok thì nói 1 tiếng. trời đánh còn tránh bữa ăn. cậu làm gì mà cứ hành hạ lỗ tai tôi hoài vậy??

Đăng : nè, cô nghĩ cô là ai mà lớn tiếng với tôi??

My bực mình đặt mạnh chén cơm xuống bàn và đứng lên thét vào mặt Đăng ” tôi là con ở nhà này, là ôsin. Như thế thì được rồi chứ gì???!! ” nói rồi My đi lau dọn nhà cửa.lần đầu tiên có người dám thét vào Đăng như thế . bác qgia còn phải ngạc nhiên hướng chỉ là Đăng.

Đăng : ê chút nữa đem lên phòng tôi ly nước cam nha ?!

My : không nhanh đi. ẹ đi nữa sao???

Nghĩ My đang bực chuyện gì nên Đăng cho qua thái độ của My ngày hôm nay.Đăng hok nói gì thêm . Đăng trở lên phòng mặc My dọn dẹp nhà cửa.

— — — — —
Ly :cô đem nước đi đâu đó ??

My : lên phòng của cậu Đăng

Ly : đưa đây, tôi đem lên cho. Cô đi lo mà làm việc của mình đi.

Ly lấy ly nước và mang lên phòng Đăng. Nghe tiếng gõ cửa Đăng nghĩ là My ” vào đi, cửa hok khoá”

Ly : anh uống nước

Đăng : cô nêo bấm khối phòng tôi nhanh đi. cô lên đây có ý đồ gì???

Ly : em chỉ đem nước cho anh chứ có ý đồ gì đâu

Đăng : thôi khỏi. cô mang về phòng mình uống luôn đi. còn bây giờ thì biến nhanh đi. tôi hok muốn nhìn thấy mặt cô 1 giây phút 1 lúc nào nữa. bấm nhanh. (có cần phải nặng lời thế hok?? Làm gì mà ghét nhau vậy chứ. Ghét của nào trời cho của nấy)

18. Chương 18.1

chap 18

Sau bữa tối mọi người ngồi lại phòng ăn để bà chủ giới thiệu thành viên mới trong gia đình.nghe xong câu chuyện thì ai cũng bik lý do mà cô tiểu thư xuất hiện trong nhà này.

Đăng : đây là cái nhà chứ đâu phải KS , KTX , hay nhà trọ.kiểu này riết chắc cái nhà này thành nhà nghỉ thơm mùi nhang (nhà nghỉ chùa).

mẹ đăng : đăng. Con nói cái gì vậy??

đăng : kì gì mà kì. mẹ muốn làm gì thì làm mà hok thềm hỏi ý kiến con tạo nào. Con cũng là thành viên của nhà này mà. tự nhưng từ trời rớt xuống rồi lại chui zô đây. Đã vậy thì mẹ muốn làm gì thì làm đi. mà cô Ly kia, từ này về sau tôi cấm cô hok được tùy tiện bước vào phòng riêng của tôi.

mẹ đăng :Ly, cháu đừng để ý tới nó làm gì. Tính nó là vậy chứ hok có gì ác ý đâu

đăng : ý này giờ có tốt đâu mà hok ác

mẹ đăng : thôi, đi đâu thì đi đi thẳng nhok.

Đăng : bực quá , mất hứng đi chơi luôn rồi. mèo 2 chân theo tôi.

Đăng cùng My bước ra hồ bơi sau nhà.

My : đừng nói là cậu tắm rồi kêu tôi ở lại coi nha ?!!

Đăng : cô khủng rồi hãh??

My : chứ ra đây làm gì ,? Tôi còn phải làm bài tập nữa.cậu hok học bài sao???

Đăng : học cho lăm tấm cũng...ờh tôi hok có khái niệm học bài lâu rồi.

My : nói tóm lại là cậu kêu tôi ra đây làm gì??

Đăng : tôi cũng chẳng bik kêu cô ra đây làm gì nữa?? nhưng ngồi ở đây 1 mình cũng pùn nên kêu cô ra ngồi chung cho zduj.

My : cậu quờn quá hahk? Nhưng tôi thì hok như cậu tôi phải học bài làm bài mai đi học nữa.

Đăng : bấm zô nhà đi. nói nhiều quá.Đúng là con gái các cô ai cũng môi mồm, lăm chuyện.

My : ê. làm gì mà cậu thành kiến với cô tiểu thư ấy vậy?? ghét của nào coi chừng trời trao của đó. Hihi...hihi...

Đăng : cho cái mỗ cô đó.bấm zô nhà.

một ngày mới lại tới chuyện mới cũng đến.

ly : anh Đăng, anh chở em đi học với nha?!

Đăng : chuyện gì đây trời ??

mẹ đăng : con chở Ly đi học đi nhok. Hai đứa cùng học 1 trường mà.

Đăng : học 1 trường hok có nghĩa là phải đi cùng 1 xe.con hok có cái khái iệm ảo như thế.bác qgia. Bac thấy con mèo 2 chân đâu hok ?

My từ nhavội chạy ra : đây nè.

Đăng : tôi cứ ngỡ cô bị con *** nào vật chik trong nhà luôn rồi chứ

My : nhà này cậu hok “vật” tôi chik thì chẳng có ai vật tôi chik nổi đâu. vả lại nhà này hok nuôi ***

Đăng : bây giờ cô có nhanh lên xe đi học hok thì bảo??

Đăng lại nói cái giọng ra lệnh.nó ngườm cặp mắt sắc như viên đạn vào người My.

mẹ đăng : thôi, con lên xe đi học với Đăng đi My.còn Ly , cháu cùng đi với cô

— — — — —
đi học thì giànhhđi chung xe Đăng, đến lớp thì giành chỗ ngồi.(cả 3 chui zô 1lớp).đúng thật con gái là bọn phiền toái mà.

Ly nhìn My với cặp mắt như muốn ra lệnh cho My ra chỗ khác ngồi. my cũng hiểu ý nên xách cặp định đi thì bị Đăng quát ” ngồi xuống đó ”. như một kẻ trộm bị bắt My giật mình đứng giữa 1 bên là cậu chủ khó tính 1 bên là cô tiểu thư kiêu kãnh. cả lớp chẳng ai hiểu chuyện gì đang diễn ra

từ đó, cuộc chiến giữa 2 cô gái sống chung 1 mái nhà diễn ra như cuộc chiến giữa thiên thần và ác ma

chẳng bik tại sao Đăng luôn thấy khó chịu chỉ có sự hiện diện của Ly. Mà Đăng cnàg tỏ ra khó chịu với Ly thì Ly lại trút sự bực dọc lên My.

Đăng mang bộ mặt hăm dọa sát khí, đẩy vr khó chịu đến tận giờ ra về. mà về nhà thì lại gặp Ly.

Đặng vừa về nhà là đi thẳng vào bếp, thấy cái cặp 1 cái rằm xuống bàn ăn

My : cơm vẫn chưa nấu mà

Đặng : đi thay đồ rồi ra nấu cơm

Làm sao dám cãi lời My ngoan như con mèo làm theo lời chủ. Ly về nhà và bước lên phòng thay quần áo. My từ phòng chạy ra để lo cơm cho Đặng. Và thế là là...la ...la...lá ...la ầm 1 phát My tông vào Ly. Ly thấy cái cặp văng ra xa trúng cái bình hoa rơi một cái cạch. Đặng thấy nhưng hok lên tiếng cứ ngồi im quan sát.

Ly : cô có mắt hok?

My : xin lỗi. tôi hok cố ý đâu. Xin lỗi tiểu thư mà

Ly : cô làm jì như bị ma ám vậy hả?? Đi đứng thì hok nhìn đường. cô muốn chik àk???

Ly nói và vơ tay như muốn tát vào mặt My, Đặng hok thể ngồi im nên lên tiếng. mà nếu Đặng hok lên tiếng chắc My ăn tát rồi cũng nên

Đặng : cô mà đánh là tôi cho cô out ra khỏi cái nhà này luôn đó.mèo 2 chân xuống đây nấu cơm , nhanh đi. đói rồi. đói lắm rồi nè

Ly : nhưng cô ta...

Đặng : thì lỡ mang té rồi thì chịu đi, coi như mình xui chút đi, làm jì mà hung dữ thế. Mèo ơi mèo ơi nấu cơm đi mèo ơi.thông cảm tại con mèo có 2 chân nên mới thế . ha mèo ha??? Mèo nấu cơm đi mèo.

My vội chạy xuống bếp lo cơm, Ly ầm ỨC trở lên phòng.

My : sao hok đi thay đồ đi?? ngồi đây làm jì ?? định ở dơ àk?? Mà cảm ơn cậu lúc này..

Đặng : thôi tôi ko cần n cảm vì tôi hok nuôi heo, mà cũng chẳng cần ơn làm gì.mà ... cô yên tâm trước giờ hok thấy cái mã nào dễ chik do ở dơ, chỉ có mấy cái mã dễ chik do đói mà thôi.

My : ủa, mã cũng dễ nguyên nhân chik nữa hãh ta??

Đặng : uhm..thì,...thì... nấu cơm nhanh đi. nói nhieu tôi đói lắm rồi nè.

Ly thay đồ xong trở xuống nhà bếp dùng cơm.

Ly : sao anh hok thay đồ rồi ăn cơm ??

Đặng : thay hay hok là chuyện của tôi

Ly : my, pha tôi ly nước cam

Đặng : cô lo chuẩn bị cơm đi.

My : nhưng tiểu thư,,,,

Đặng : tôi là chủ của cô thì tôi nói sao thì nghe và làm theo đi. cô ta chỉ là khách mặc kệ cô ta đi.

Ly : anh thật là quá đáng. Anh hok bik hay giả vờ hok bik vậy ?? em là vợ tương lai của anh đó.

Đặng : nói lại coi, nghe hok rõ

Ly : em là vợ tương lai của anh đó

Đặng : cô khát nước quá nên khùng rồi hãh ??

Ly : anh ...anh,, , nếu anh hok tin anh hỏi ông và mẹ anh đi.em nói rất thật và em cũng rất bình tĩnh.

Đặng : im ngay đi, cho tôi ăn cơm

Đặng thét lên nhưng trong đầu Đặng luôn hoài nghi về lời nói của Ly.

Dùng cơm xong Đặng đi chơi với nhóm bạn. ở nhà chỉ còn lại thiên thần và ác ma cùng bác qgia. My vẫn làm công việc thường ngày. Lau nhà , dọn dẹp

My lau vừa xong nơi nào thì Ly lại đổ nước vào nơi ấy . vì vậy mà My phải vất vả lắm mà nhà cũng hok sạch. Nhưng bik làm sao ?? my chỉ bik cắn răng chịu đựng.

Quay vào phòng bếp thì Ly ném mọi thứ lung tung nhìn cứ như cái chuồng heo. My lại phải dọn dẹp, sắp xếp mọi thứ ngăn nắp. dọn xong cái nhà My mún rã 2 cái tay.

đến giờ cơm My dù mệt nhưng cũng phải làm cho xong mâm cơm chiều.cũng may là lúc này Đăng và bà chủ vừa về. chứ hok thì hok bik Ly lại đỡ trò jì hành hạ My

dọn dẹp mỗi tay đến mức khi dọn cơm tay My còn rung rung vì quá mỏi . nhìn như thế Ly rất hài lòng về những trò mình bày ra.

xong bữa tối My thấy thật nhẹ nhàng làm sao. My định trở về phòng thì Đăng lại kêu . nhưng mà mệt thật mà. giờ có bị hành hạ lỗ tai thì chịu chứ My hok thể chui ra đó gặp Đăng.mệt lắm rồi chỉ mún ngã xuống gối làm 1 giấc đến sáng thôi.kêu hoài hok thấy đâu Đăng bực mình vào phòng My. Gõ cửa + kêu = koh tiếng động. nên Đăng bước vào. My nằm trên giường cắn tròn môi mắt nhìn Đăng

đăng : cô ngon hak. nằm đây mà tôi kêu khan cổ cũng hok thèm trả lời. cô khi dễ lời nói của tôi như vậy đó hãh ?

my : hok đùa đâu. Tôi mệt thật mà. Năn nĩ cậu đó cho tôi ngủ sớm 1bữa được hok ??

đăng :hok. Tôi mà đùa với cô àk. Theo tôi

my : đi đâu ???

đăng : đi theo thì sẽ bik.

My : anh đi với tiểu thư Ly đi. tôi bùn ngủ we’.

Đăng : nếu vậy thì tôi vào đây kêu cô làm jì. Bây giờ có đi nhanh hok hay nằm đó??

My : được rồi.

— — — —

vừa mệt vừa bùn ngủ mà lại phải đi theo xách đồ cho Đăng thì thật là oải. Đăng thoải mái mua sắm bắt My đi theo xách đồ. Đúng là hành hạ mà.2 tay My mún rã giờ lại xách lưng cũng đồ cho Đăng, My có cảm giác như tay mình sắp lìa khỏi thân. Nào là sách , quần áo, giấy dép,..... đồ chất qua khỏi cái đầu luôn nên My hok thể nhìn thấy đường đi. thế là vừa bước ra khỏi cửa hàng là My bang vào người Đăng.và đồ đặt cũng rớt khỏi tầm tay.

My : uj da

Đăng : nè, cô làm gì mà bang vào người tôi vậy ???

My : tại cậu mua nhiều đồ quá mà lại chất lên người tôi riết nên tôi hok thể nhìn được đường đi luôn. ở đó mà còn lớn tiếng với tôi.

Đăng : thôi, nhặt đồ lại nhanh đi.

Đăng bước ra đón taxi, nhưng dường như hok có chiếc taxi nào trống. Đăng và My đến ngồi ở trạm xe buýt

My : giờ này làm gì còn xe buýt mà đón. Sao cậu ngốc vậy chứ ?

Đăng : tôi nói cô là ngồi đây đón xe buýt sao ?? làm gì mà hôm nay taxi hok có chiếc nào trống hik vậy trời .đúng là có cô theo thì hok gặp may mắn jì hik.bik vậy lúc này tôi lấy xe tôi đi cho rồi.

Đăng nói và My thìmệt quá nên đã ngủ thiếp đi.đăng hok chờ taxi nữa nên gọi điện về nhà cho tài xế ra rước. quay lại thì thấy My đã ngủ.

- trời ăk, ở trạm xe buýt mà cũng ngủ được. tôi nể cô thật đó mèo 2 chân.

Nói rồi Đăng nhìn My, lần đầu tiên được nhìn My gần như thế .” thì ra con mèo ngốc này cũng dễ thương thật .mèo 2 chân anh thik em đã lâu rồi, em bik hok ?? em ngốc lắm nên hok nhận ra t/c anh dành cho em” . ăk. Thì ra hân ta đã thik cô mèo 2 chân từ lâu. thế mà hân cứ bảo con gái là bọn phiền toái.thế đó, vậy

mà bọn con trai cứ nói là con gái nói có là hok. Con trai thì có hơn gì nhau đâu. Cũng nói hok mà có đấy thôi. Nhưng con trai thật khó hiểu . đã thik người ta vậy mà còn hạnh hạ người ta. Thik như thế thì con gái nào mà hok bỏ chạy mất dép mới là lạ.

rồi tài xế đến Đấng nhẹ nhàng đưa My lên xe về nhà. Và cũng phải đưa con mèo 2 chân vào phòng ngủ chứ. mẹ Đấng vô tình nhìn thấy khi bà bước xuống bếp uống nước.Đấng và My về nhà cũng khá khuya.

Và như thế 1 ngày , 2 ngày , 3 ngày lại hiểu ngày trôi qua . rồi 1 cuộc đại chiến diễn ra trong nhà. Hok phải cuộc chiến của âm m và thiên thần mà là cuộc chiến của Đấng và mama.cuộc chiến diễn ra khi Đấng bik chuyện Ly cô vợ tương lai của Đấng do ông đã chọn.

19. Chương 18.2

Mama : mẹ sẽ làm theo ý ông

Đấng : nhưng con hok thik

Mama : nhưng con phải nghe lời mẹ

Đấng : chuyện gì cũng được, còn chuyện này thì hok bao giờ.

Mama : kệ con. mẹ sẽ làm theo ý của ông ngoại

Đấng : vậy thì con thông báo cho mẹ bik. Hok bao giờ có chuyện đó đâu. thằng Đấng này mà còn sống thì chẳng có cuộc hôn nhân ép buộc nào đâu.bây giờ 1 là mẹ chọn con và hok làm theo lời ông và mời cô tiểu thư đó ra khỏi nhà, 2 là con ra khỏi nhà.

Mama ậy thì con ra khỏi nhà đi.

Đấng : mẹ nhớ nha. vậy thì thưa mẹ con đi . cô giỏi lắm thưa cô tiểu thư Ly.

Nói rồi Đấng ra lấy xe và out khỏi nhà.

Qgia : bà chủ , cậu chủ đi thật rồi

mẹ đấng : có khi nào nó nói mà hok làm đâu mà bác ngạc nhiên vậy ??

qgia : nhưng cậu chủ đi rồi .

mẹ đấng : bác đừng lo. Nó hok sao đâu. Bác vì sao nó cương quyết hok chịu làm theo sự sắp đặt của ông nó hok ??

qgia : do cậu chủ hok thik đặt đâu ngồi đó

mẹ đấng : 1 phần thôi. Phần lớn là do nó đang muốn theo đuổi t/y của riêng nó.

cậu con quý tử bỏ ra đi mà bà hok hề có chút gì lo lắng. chẳng bik mà đang nghĩ gì trong đầu nữa.

dẫn xe ra đi nhưng Đấng cũng chẳng bik là sẽ đi đâu. chạy 1 lúc thì đến nhà Anh.

Anh : ủa, tối nay hok đi chơi hay sao mà..ủa làm gì mà nhìn mặt mày hết thấy mùa xuân vậy ?

Đấng : bỏ nhà đi.

Anh :hãh ? chuyện gì vậy ? mà vào nhà đi

Đấng : bỏ nhà đi đến ở với mày được hok ?

Anh : okie thôi. Tao sống có 1 mình . nhà này tuy hok to như nhà mày nhưng cũng khá thoải mái. Mày cứ tự nhiên xem như nhà mày đi, mún làm gì thì làm.

Đấng : papa mama mày hok về nước sao ?

Anh : cóa. 1 năm về 2 , 3 lần gì thôi. Dân làm ăn mà . mà chuyện gì mày lại bỏ nhà đi. hay do quậy quá mama chịu hok nổi nên đuổi ra khỏi nhà. Mà hok, để gì mama mày lại làm thế. Mày là con cầu con khẩn mà.

Đăng : chắc là cầu khẩn tao đừng chui ra. Nhà mày có cái gì uống hok ?

Anh :có, rượu và bia. Mày uống gì ?

Đăng : bia

tối đó Anh thức trắng đêm để ngòai tâm sự và lai rai với thằng bạn thân. Anh hok chịu nổi nên ngủ tại bàn.làm mà mà nhậu nổi với cái thằng nổi tiếng vua nhậu như Đăng.

Sau một buổi tối hok mấy vui vẻ trong căn biệt thự nhà Đăng thì ngày mới vẫn diễn ra bình thường.

ở trường hôm nay hok mấy vui vẻ. mà hok vui vẻ nhất là My. hôm nay hok có Đăng ,My bị Ly “chơi ” đủ trò.

chap 18

* * *

* * *

Nhóm bạn Đăng cũng chẳng ai bik 2 ông tướng Anh và Đăng biến đâu mất mà gọi phone chẳng ai trả lời.

— — — — —

ở nhà Anh . sau khi tỉnh lại Anh hok thấy Đăng đây. gọi điện thì ” thuê bao quý khách.....”. Anh gọi cho nhóm thì chẳng ai bik. chỉ còn cách duy nhất là gọi cho anh Trường.vì ngoài nhóm bạn thì Đăng hay đi chung với anh Trường.

hay tin Trường vội đi đến nơi mà khi có chuyện pùn Đăng hay đến.

trường : làm gì mà phải đến đây ?

đăng : chán

trường : chuyện của ông phải hok ? anh có nghe ông nói nên cũng bik chút ít

đăng : hok ngờ ông lại làm như thế.

trường : ông lên tp rồi. và hiện đang ở nhà em. Anh mới đưa ông đến đó rồi mới đến đây nè

đăng :hãh ? đến nhà em ??? lại gì nữa đây trời ??? ák...á.....á.....á.....á.....á...

trường : thôi la gì mà la nữa

đăng :thì tức quá phải la cho đỡ ức chứ.lần này thằng Đăng này hok quậy 1 trận ra trò thì ** thèm sống, chẳng thèm làm người nữa.

trường : định làm gì vậy thằng nhok.

Đăng : thằng nhok này hok làm cho tới chuyện này thì hok thể nào ngốc đầu lên làm người nổi. ở đâu mà đời này còn chuyện ép duyên.Ép nước mía giờ còn chơi hiện đại vậy mà lại ép duyên nhau. tức ,,tức,,tức,,đi về. ngu gì ra ngoài ở. Có nhà mà, phải về chứ.nhưng,,hơi quê vì lỡ tuyên bố ra khỏi nhà. Nhưng hok sao quê 1 tập, lùi 1 tiến 10 mà.

Nhanh như mũi tên Đăng lấy xe lao thẳng về nhà.My ra mở cửa thì thấy Đăng

My : ùa, về rồi àk. Hi...hi..hi

Đăng : cô có tin là tôi cần mỗ cô giờ hok.cười ngoạ nghễ cười khi dễ tôi àk ?

My : đâu có đâu.mà nè làm gì mà đòi cần mỗ người ta vậy chứ. Hok cho cười thì thôi.

Đăng : mở cửa ra lẹ đi pà chị mèo 2 chân

My : uhm. Em heo chờ chị mèo chút nha

Đăng : mở lẹ đi. nhà tôi có khách đúng hok ???

My : có ông của cậu vừa lên lúc nãy.

Đăng hok nói gì bỗng dừng xe trước sân rồi lại khoát vai My cùng đi vào

Đăng : im lặng là vàng. Cô mà nói lời nào là tui cho cô bik cái cảnh sống hok được mà chik cũng hok xong.

My : bỏ toi ra. cậu làm gì mà khoát vai tui vậy ???

Đăng : im lặng là vàng. Im ngay

Đăng cùng My bước vào nhà. Ông, mẹ và Ly đều có mặt ở phòng khách. mọi người ngạc nhiên khi thấy Đăng và My có vẻ hơi thân mật.

Đăng : chào ông mới đến. mẹ, sao hôm nay mẹ đi làm về sớm vậy ??

mẹ Đ : con ??? con ??? là sao đây ???

Đăng : hok ai như mẹ, con ra ngoài có 1 chút mà mẹ cho bạn gái con làm việc mỗi cả tay.

My : bạn gái ?? tui và cậu....

Đăng nhanh tay áp sát mặt My vào vai mình nên dù ấm ức lắm mà My vẫn phải lặng thinh.

Ông : chuyện gì đây ?? hok có bạn gái nào hik. Ly là bạn gái và sẽ là vợ tương lai của cháu.

Đăng : em , ông nói đùa đó, em đừng nghe vậy mà giận anh nha mèo 2 chân dễ thương của anh. Ông, ông đùa hok vui gì hik. He ...he...he

Ông : ta hok đùa , ta đang nói nghiêm túc...

Đăng : thôi, ông đùa hoài , bạn gái con nghe vậy giận con thì khổ.thôi nếu hok còn gì nữa thì con lên phòng nha . em lên chơi với anh.

Ông : đứng lại đó

Đăng : đùa nữa hả ông ??

Ông : được, nếu đó là bạn gái của cháu thì ông cũng muốn nói chuyện 1 chút.

Đăng bắt đầu lo vì nếu ông nói chuyện với My thì vỡ kế hoạch màn kịch. Nhưng hok cho thì sẽ bị nghi ngờ. chẳng bik làm sao Đăng đưa cặp mắt như van nài nhìn My.và nói khẽ vào tai My ” xem như tôi năn nĩ cô đó mèo 2 chân.”

Ông : **** quên Đăng bao lâu rồi ??

My : dạ . cháu và Đăng quen nhau đã ...(Đăng như nín thở chờ câu trả lời của My) dạ đã 2 năm rồi ạ.

Câu trả lời hok chỉ Đăng ngạc nhiên mà ông và mẹ đều sững sờ. Đăng cũng thở phào 1 hơi nhẹ nhõm.Đăng ngồi xuống cạnh My diễn cho xong cảnh này.thêm chút tình cảm nên Đăng choàng tay qua eo My. Khó chịu nhưng cũng hok hiểu sao My lại giúp Đăng. lỡ rồi thì phải giúp cho trót.

mẹ Đ :cháu thik Đăng ở điểm nào ?

my : dạ. cháu thik Đăng vì Đăng luôn là chính mình.

Ông : dù thế nào thì ta cũng hok đồng ý cho mối tình này.ta đã chọn cho Đăng một người vợ lí tưởng, tương xứng với gia đình này. Dù có thế nào thì ta cũng giữ ý kiến của mình.

My + Đăng : nhưng (con) Đăng cưới vợ hay ông mà ông lại cứng ngắt như thế chứ ??

Ông : ta đã quyết rồi. chuyện này phải theo ý ta.

Đăng : hok có đâu.con mà đồng ý thì chặt đầu con. Mơ cũng chẳng có đâu. Con yêu cô pé này (tay Đăng càng siết chặt My) và có lấy vợ thì đây là vợ con, chẳng có cô vợ nào từ trời rớt xuống như vậy đâu.

Ông : ta là ông của con. Con phải nghe lời ta

Đăng : chuyện gì cũng được nhưng làm gì ai lại nghe chuyện phi lý như thế này. tự nhiên người ta đang có bạn gái đang hoàng lại kêu bỏ quên người khác rồi lấy làm vợ. ông nghe thấy têu hok ???

Ông : đúng là ngổ ngược , hok được dạy dỗ

Đăng : thưa ông , cha nó chết chỉ nó vừa tròn 5 tuổi nên nó hok được dạy , nhưng mẹ nó còn sống nên nó được dỗ.

Ông : con...con..con...con cháu gì mà hok nghe lời

Đăng : ông cha gì mà.... phi lý quá

Ông : bây giờ lần cuối . có nghe lời ta hok ??

Đăng : bấn 1 phát , đâm 1 nhát ngay tim nó lia đời nó cũng thế thôi, hok nói 2 lời. nó hok đồng ý vì với nó chuyện này quá phi lý.hok nghe đâu.

Ông : được. vậy thì ta sẽ làm theo các của ta

Đăng : con sẽ coi ông làm được gì để thằng này ngoan ngoãn làm theo.Ông cứ tự nhiên

Ông : trời ơi ngó xuống mà coi con cháu là như thế này nè , trời ơi....

Đăng : trời ơi, ông cũng ngó xuống mà coi chuyện phi lý nè trời.....ơi.....ơi...trời

chẳng ai chịu nhường ai. Ông 1 tiếng qua Đăng 1 lời lại. cả 2 cãi nhau vì 1 bên muốn thế này còn bên kia muốn thế khác.không khí trong nhà khỏi phải nói luôn. giống như một quả boom đang được châm ngòi nổ.My hok hiểu tại sao lại khờ dại mà vướng vào chuyện này. Hok vướng vào thì đã bị cô tiểu thư hành hạ, giờ lỡ phóng lao phải theo lao thì cuộc đời sẽ 7 chìm 3 nổi ra sao ai mà bik ??? ngu 1 phút nghĩ lại 1 lúc mới thấy mình dại.

My sẽ sống những ngày tiếp theo như thế nào khi trong một nhà lại tồn tại 2 thế lực. 1 trần gian và 1 là giống như địa ngục. đã làm thì phải có trách nhiệm với việc mình làm nên My và Đăng lúc này đã tuy 2 mà 1. nhưng My hok bình yên chút nào trong căn nhà này.

Đăng và ông cùng ở 1 nhà nhưng hạn chế đối mặt nhau. bởi gặp là lại cãi nhau.mà Đăng thì từ ngày về nhà là lúc nào cũng quậy phá đủ trò.chỉ tội cho My phải chịu trận.

3 ngày trôi qua, My hok thể nào chịu nổi nên muốn nói chuyện với Đăng.nhưng Đăng cứ lơ đi chi My muốn nói chuyện nghiêm túc. tức quá nên My ” nhảy lên ‘phòng Đăng.

My : tôi muốn nói chuyện với cậu

đăng : bận rồi, tôi phải đi bây giờ

đăng vội phóng khỏi giường nhưng lại bị khựng lại

my : cậu mà bước ra khỏi phòng thì tôi sẽ....

đăng : thôi được rồi.

My : tôi hok muốn cùng cậu diễn tiếp màn kịch này nữa. tôi hok muốn như một con rối cho cậu dắt dây.tôi hok phải là bạn gái hay người yêu của cậu. tôi hok muốn diễn tiếp màn kịch này.

Đăng : hok được. Dù sao thì cô cũng đã diễn cùng tôi giờ có nói ra thì cô sẽ bị đuổi ra khỏi nhà này. vả lại cô còn bị mọi người khếp cho cái tội là nói dối, lừa dối.

My : trời ...ơi...i.....i.....sao từ ngày gặp cậu cuộc đời tôi gặp toàn chuyện gì hok vậy hả ?? cậu đúng là con heo sao chối của đời tôi. được , tôi sẽ nói ra xem ai với ai mất mặt hơn ai ???!

Trong khi My và Đăng nói chuyện thì vô tình Ly nghe được khi Ly đi ngang qua phòng Đăng

Đăng : hok được nói ra

My : tôi cứ nói đó làm gì nhau ?? tôi hok muốn tiếp tục cùng cậu lừa mọi người nữa. vả lại tôi mệt mỏi vì trò chơi của cậu lắm rồi cậu bik hok ?! ngày ngày tôi phải đối mặt với ông của cậu và Ly. cậu có bik tôi bị họ đối xử như thế nào hok hã ? tôi chỉ là một con ở trong gia đình cậu , cậu càng thik thú với trò chơi của mình thì tôi phải đau khổ vì bị ....nói tóm lại là tôi muốn kết thúc trò chơi của cậu ở đây

My bỏ chạy ra thì gặp Ly. Ly tỏ ra như chẳng bik chuyện gì bình thản bước về phòng riêng.

20. Chương 19

chap 19

My bước xuống nhà thì gặp được Trường.cả hai ngỡ ngàng với sự gặp gỡ này

trường : my

my : anh Trường

trường : sao em lại ở đây ??

ông : 2 đứa bik nhau sao ?

trường : dạ. sao em lại ở đây vậy My ??

my đưa mắt nhìn ông như muốn nói với Trường là có mặt ông nên hok thể nói được. Trường như hiểu ý My nên hok hỏi thêm điều gì . Ly từ lâu bước xuống thì gặp ông . hok chờ thêm giây phút nào Ly cùng ông ra vườn trò chuyện. và nhờ như thế My có dịp trò chuyện với Trường.

trường : thì ra là gia đình em có chuyện như thế. Anh có trở lại đó nhưng mọi người nói em đã dọn đi nơi khác. Xem ra em với anh có duyên với nhau đó đúng hok ?? duyên dài nữa là khác.vậy em gái em bây giờ ra sao ??

my : em cũng hok có tin gì về nó. Em vào làm ở đây nên cũng hok thể đi tìm nó được

trường : em làm ở đây có cực lắm hok ? hay là anh giới thiệu cho em công việc khác nhẹ nhàng hơn nha?!

My : thôi, hok sao đâu. Anh hok cần phải lo cho em như vậy.

trường : em vừa làm như thế này rồi vừa học vậy có ảnh hưởng gì tới việc học hok ? công việc nhà thì nhiều lắm đó

my : hi hi hi hok có gì để lo.

trường : àk. Em có hình của em gái em hok ? hay là đưa anh , anh sẽ tìm giúp em

my : dạ, hok ....

Đặng từ lâu bước xuống và chen vào câu chuyện của My và Trường

Đặng : anh hok cần tìm đâu. Em bik em gái cô ấy ở đâu

My : hi hi hi thiệt àk ? vậy cậu nói đi

Đặng : hi hi con khỉ chứ hi hi . nói cũng được nhưng cô phải hứa là giúp tôi chuyện cô đang làm.

My : nhưng ...

Đặng : còn nhưng nhị thì miễn bàn

My : nhưng cậu bik thật chứ ?

Đặng : hok bik thì tôi hok nói, tôi nói là bik mà.

trường : em yên tâm đi. Đặng hok lừa ai đâu

my : hok mới lạ (nói nhỏ)

đặng : nói cái gì thế ?? giờ sao đồng ý hok

my : uhm. Tôi hứa sẽ giúp cậu. giờ nói ra được chưa?

Đặng : tối nay tôi sẽ dẫn con mèo 2 chân đến đó.nhớ lời mình hứa nhé mèo ngốc he he hhe. Pha tôi tách cà phê đi mèo.

My trả lại không gian cho Trường và Đăng. Hok bao lâu thì Trường cũng về.

Ngoài vườn Ly đã nói lại chuyện nghe được cho ông nghe

Ông : ta đã nghi mà, thì ra là nó lừa ông. lần này ta sẽ đuổi con pé đó ra khỏi nhà.

Ly : đúng đó ông. Hok thể để 1 người giúp việc nói dối trong nhà được đâu ông àk.

Ông : con theo ông vào nhà.

Sau bữa tối ông cho mọi người ngồi lại, nhưng Đăng đã hứa với My đưa My đi tìm em gái nên hok ngồi lại. Đăng kéo nhẹ tay My đi ra khỏi bàn.

Ông : 2 đứa đi đâu đó

Đăng : con có việc phải ra ngoài xít.

Ông : nếu dám bước ra khỏi nhà thì ta sẽ ùng gia pháp ra phạt

Đăng : roi mây ?!!

Ông : đúng vậy

Đăng : vậy đi xong về chịu phạt. là thân nam nhi hok thể vì cái đau thể xác mà đánh mất chữ tín được.mèo 2 chân, cô ở nhà hay là đi rồi về chịu phạt. ý nhằm, em đi với anh hay em ở nhà ??

My : em ...em ..đi với anh

Nói xong cả hai nhanh chân đi ra leo lên xe máy hút.

Trong nhà Ông rất tức giận còn Ly thì tức mún đứt ruột.mẹ Đăng thì vẫn bình thường vì bà rất tán thành việc Đăng và My qua lại với nhau

Ông : con dạy dỗ con như thế đó hã ?

mẹ Đ : ba cũng thừa bik tính cách thẳng nhok đó mà. Sao ba lại đổ lỗi cho con chứ. vả lại nó lớn rồi , nó có sự lựa chọn của riêng mình.

Ông : chuyện gì cũng được nhưng chuyện vợ con phải nghe lời người lớn chứ

mẹ Đ : ba nói mới kì. cưới vợ về sống chung với nó chứ có sống với mình đâu mà mình chọn. rồi sau này có chuyện gì nó sẽ đổ lỗi cho mình là thế này thế nọ . Ly, bác xin lỗi cháu , ý bác hok phải nói cháu hok tốt nhưng chuyện này bác hok thể ép nó được.phải để nó tự chọn lựa thôi cháu àk

ông : được nếu con hok muốn quan tâm chuyện này thì để ta. Ta có cách làm thẳng cứng đầu đó đồng ý.

mẹ Đ : tuý pa. nhưng pa đừng làm gì gây ảnh hưởng hok tốt đến nó thì pa mún làm gì cứ làm, nhưng nếu pa làm chuyện ấy thì con hok đứng yên để nhìn pa làm hại nó đâu.kể cả pé My nữa.

đăng đưa My đến nơi nhóm Trần hay tụ tập nhưng chờ cả tiếng vẫn hok thấy

my : nè, cậu có lừa tôi hok vậy hã ? sao chờ cả buổi mà hok thấy gì vậy ??

đăng : kiên nhẫn chút đi mèo 2 chân. mới có chừ gần tiếng đồng hồ mà la cả buổi. chút nữa sẽ thấy thôi.

My : nhưng ở đây là ngã tư, bên kia là công viên thì đến đây làm gì

Đăng : hỏi câu hồn nhiên quá hah ? thì đến đây tụ tập đua xe chứ làm gì.

trời càng tối , sương đêm làm My hơi lạnh. Đăng đưa áo khoát cho My

my : hok cần đâu

đăng : cô mún gặp em gái cô hay mún đứng đây rồi chút nữa bịnh ???

my : cả 2

đăng : là sao

my : đứng đây chờ em gặp em gái dù bệnh cũng hok sao

đăng : vậy thì đi về. tôi hok muốn đem 1 con bệnh về nhà làm ban gái

nói hok lại Đăng nên My lấy áo khoát của Đăng khoát lên người. và cuối cùng thì nhóm Trân cũng xuất hiện. My đã nhìn thấy Trân nên vội băng qua đường ra công viên để gặp. Đăng hok nói gì để My đi vì Đăng bik My sẽ hok thể gặp Trân để nói chuyện. vì hiện giờ Trân là công **** của nhóm đđua xe ấy, xung quanh Trân có rất nhiều người . toàn boy cả . thế nên mún gặp Trân thì hơi khó.

* * *

Đúng như lời Đăng đoán My hok thể nào gặp được Trân. cả bọn con trai trong nhóm sau khi trêu chọc thì lại đẩy My ra. My té xuống đường nhưng cũng cố đứng lên để mong gặp Trân. Nhưng vô vọng thôi, hok thể qua được bọn con trai trong nhóm.thêm 1 lần nữa My bị đẩy ngã xuống đường. lúc này Đăng hok thể ngồi im nhìn được. Đăng bước qua chỗ My

- anh Đăng

- tối nay anh cũng đi chơi với tụi em hãh ??

- tối nay có anh Đăng đi chung chắc chắn là vui hết ý luôn

Đăng hok nói 1 lời, đi lại chỗ My , Đăng đỡ My đứng dậy và nói như ra lệnh

-kêu con pé Trân ra có người gặp

- anh bik pá đó hãh ? chỉ mới vào nhóm em mấy tháng nay thôi

-kêu nó ra nhanh đi, nói là có chị gái gặp

5p sau thì có người quay lại chỗ Đăng và trả lời ” cô pé nói không muốn gặp ,anh àk”

Đăng : về thôi mèo 2 chân. Em gái cô hok muốn gặp cô.

My : hok, tôi phải gặp được nó thì tôi mới về

Đăng : mấy nhok, kêu con pé đó ra cho anh gặp chút. Bây giờ mà nó hok ra thì kêu nó chết đi cho rãnh.anh cho mấy nhok 3p. 3p sau con pé đó hok ra thì mấy nhok cũng biến khỏi địa bàn này luôn đi.

Nói đến tên Đăng thì ở đất này ai mà hok bik.” người nổi tiếng ” mà

Không bao lâu sau thì Trân ra gặp My. cả 2 chị em nói gì đó với nhau. Hok rõ là chuyện gì nhưng nhìn mặt My , Đăng đoán là chẳng phải chuyện vui về gì . bởi mắt My hoe hoe đỏ như vừa khóc hay sắp khóc. My băng qua đường bước nhanh qua khỏi công viên và mất hút trong dòng người giữa phố.trời cũng chuyển mưa. dường như trời hiểu lòng My lúc này nên khóc dùm My.

ôi mưa rơi. Đăng chạy xe theo sau My và bảo My lên xe nhưng My như cái xác hok hồn cứ bước , bước mãi hoknghe Đăng nói gì. Mưa làm ướt mắt My hay nước mắt My rơi ?? hok ai bik chỉ mình My bik. Băng qua ngã tư ngay lúc đèn đỏ dành cho người đi bộ bật sáng nên ...một chiếc xe con băng đến chút nữa là “xong”. My cứ đi mặc cho kèn xe inh ỏi từ xa.

Đăng nhảy khỏi xe và chiếc xe ngã lăn ra đường. nhanh như tia chớp Đăng kéo My ra khỏi đầu xe.

- nè. muốn chik hãh. Qua đường mà hok để ý gì hik vậy

đăng : xin lỗi, xin lỗi chú.

Đăng kéo My vào vỉa hè. Lúc này My như người vừa tỉnh mộng

Đăng : cô muốn chik àk ?

My :uhm. vậy sao hok để tôi chik luôn đi??

Đăng : lần sau có chik thì chik khuất mắt tôi, tôi sẽ hok thấy thẹn với lòng vì thấy người gặp nạn mà hok giúp. đừng có chik trước mắt tôi như thế.

My bỏ đi hok nói 1 lời

Đăng : đứng lại

My : gì nữa ???

Đăng : trời đang mưa mà đi đâu đó hok về ak ??

My : đi nhảy cầu

Đăng : đứng đó. đèn xe cho tôi

My : xe gì mà đèn ??

Đăng : tại vì cô mà lúc này tôi ..tại cô mà chiếc xe tôi nãg lắn ra đường trầy hư rồi kìa. đèn cho tôi đi

My : nó ngã là vì tại nó ngã. Liên quan gì đến tôi mà kêu tôi đèn

Đăng : cô học đâu ra cái lí lẽ con cóc đó vậy? hok bik nói chung là cô phải bồi thường cho tôi vì tại cô mà xe tôi mới như thế

My lại bước đi

Đăng : ê, đi nhảy cầu” thật hã ?

My : tôi hok ngốc đến mức kết liễu cuộc sống của mình đâu. Tôi đi về .

Đăng : ờh. chờ tôi với. chờ tôi để cùng tôi dẫn chiếc xe này đi bán phế liệu hé...hé...hé

My : bán xong nhớ chia tôi ½ vì nhờ tôi nên cậu mới có thứ để bán phế liệu

Đăng : chia cái mô cô chứ chia. Ngu mới bán phế liệu. đem về sửa lại chơi “ngầu” hơn hình dáng hiện giờ luôn hí..hí...hí...

Hok ngờ chỉ một cú quẩn xe mà xe Đăng trông chẳng khác nào 1 thương binh. đầu đèn thì bể vì va vào trụ điện, “áo xe ” cũng bể luôn. Nói tóm lại ngắn gọn là 2 từ te tua.nhưng hok sao gã này thiếu gì xe. Hư chiếc này còn chiếc khác vả lại gã còn là gã lắm tiền nhiều của mà.

phần tiếp theo)

Đăng cho xe vào 1 tiệm quen thuộc rồi cùng My đi về nhà. Mưa vẫn còn rơi. trời mưa thì hok còn lớn lắm nhưng cũng đủ ướt thêm.

My : trời mưa như thế này mà được tay trong tay với nữa còn lại thì tuyệt hah nhok ?

Đăng : nhok cái mô cô. Có những đứa bị hâm mới đi dưới trời mưa đó mèo 2 chân ầm đầu.

My : cậu đúng là con người hok có trái tim

Đăng : hok có trái tim làm sao sống được ?

My : ý tôi là trái tim của cậu chỉ để dành đập thình thịch để sống thôi,ngoài ra chẳng dùng để làm gì cả.có cũng như hok

Đăng : có còn hơn hok. Hok có nó tôi chik rồi, đâu có khùng đi với cô dưới mưa này.cô bik bây giờ mấy giờ chưa mà cứ lơn ton vậy ??

My : chắc hok trễ lắm

Đăng : vâng. nếu so với tôi thì giờ này hok trễ lắm nhưng với cô thì bây giờ là nửa đêm.bây giờ là 12h đêm

My : hãh ??? chik rồi

My nhanh chân lẹ cẳng chạy vội về nhà. cả 2 vừa về đến nhà thì bấm chuông hok ai ra mở cửa.

Đăng : có chuyện rồi mèo ơi ??

My : chuyện gì ??

Đăng : câu hỏi này hay nè. Tôi cũng muốn bik chuyện gì đang xảy ra.bác Lâm ơi, quần gia ơi.

My : cậu hok mang theo chìa khoá àk ?

Đăng : ờh hak. Tôi có mang theo chìa khoá mà.

21. Chương 20

chap 20

cả 2 bước vào nhà thì được chào đón = ánh mắt hok mấy thiện cảm của ông. Nhìn đồng hồ lúc này là 0h25p . My khép nép đứng lặng ở cửa hok dám bước về phòng.Đăng kéo My qua khỏi chỗ của ông. Nhưng bị ông gọi lại.

ông : nhà này hok phép tắc gì cả. chủ tớ hok có giới hạn nào. Cô kia , cô có bik bây giờ là mấy giờ rồi hok? Có người giúp việc nào mà đi chơi đến tận giờ này mới về hok hãh ??

my : cháu xin lỗi. xin lỗi

mẹ Đ: 2 đứa về phòng thay đồ đi kéo bịch đó.

Ông : đứng lại đó

Đăng : trời ơi giờ này mà trễ gì đâu. Có bữa con đi đến tận 3, 4h sáng ấy chứ. Cũng có ai nói gì đâu.giờ này ra đường mới là tuyệt đỉnh ăn chơi đó ông.

Ông : con dạy dỗ con cái như thế đó hãh. Con cái gì mà đi suốt đêm như thế ?

mẹ Đ : ba ơi, ở đất tp này tụi trẻ đứa nào mà hok thik đi chơi đêm. cả ngày bận học ở trường nên phải đi chơi buổi tối chứ bik sao giờ ba ??

ông : thiệt là hết nói nổi cái gđ này mà. Ta hok cần bik lúc trước ra sao nhưng bây giờ ta ở đây thì phải nghe lời ta. tối hok ai được phép hok có mặt ở nhà sau 10h.

đăng : trời , ông có nói nhầm thì nói lại đi ông. 10h thì làm được gì. mẹ ....

mẹ Đ : ba ơi 10h thì làm sao đủ thời gian tụi nhỏ đi chơi hay shopping buổi tối. con đi mua sắm còn hok đủ thời gian thì nói gì tụi nhỏ đi chơi

ông : hok nói nữa. ta nói sao thì làm vậy đi.cô giúp việc kia buổi tối cô nghĩ hok cần giúp việc gì nữa hay sao mà lại bỏ ra ngoài như thế hãh. Cô còn để tình trạng này diễn ra 1 lần nữa thì tôi sẽ đuổi việc cô.

mẹ Đ : nhưng con pé này là do con kêu về đây ở và phụ giúp việc trong nhà. nếu đuổi thì con mới là người có quyền đuổi chứ. Ba này, thấy ghét. Lúc nào cũng khó khăn. Bik vậy lúc trước con ra nước ngoài định cư luôn.

Ông : bik vậy lúc trước ta hok sinh con gái làm gì. Sinh ra làm chi để hỡ chút xíu là nó không nheo. có con rồi mà làm như nhỏ lắm hok bằng.

mẹĐ : cái này là ba nói nha. được rồi mai con sẽ về dưới méc mẹ cho coi.

Ông : thôi. Ta thua con rồi đó. Nhưng người giúp việc....

mẹ Đ : 2 đứa này lần sau hok được như thế này nữa nghe chưa. Đi chơi có bị mắc mưa thì thuê ks ngủ lại rồi sáng về. về chi cho ướt như chuột mắc mưa lần sau 2 đứa mà còn như thế này thì ta sẽ tính. về phòng thay đồ rồi ngủ đi.còn nhok nữa, tối nay đi ngủ đi hok đi chơi nữa.(My và Đăng cạy vội về phòng)

ông : con la 2 đứa nó hay đang tiếp tay cho giặc vậy hãh ?

mẹĐ : ba ơi đi ngủ thôi ba. Sáng mai con đi làm nữa mà tụi nhỏ thì cũng phải đi học.

mẹ Đăng là một người mẹ tuyệt vời nhất.mẹ hiểu Đăng nhất .vì thế mà đối với Đăng mẹ là người mà Đăng tôn thờ, kính trọng và yêu thương nhất.ba mất khi Đăng còn khá nhỏ. một tay mẹ dạy dỗ và nuôi nấng Đăng đến bây giờ. Tuy Đăng có quậy 1 chút nhưng mẹ Đăng khá thoáng trong việc này. đối với bà thì hok phải lúc nào cũng cứng nhắc giới hạn mẹ_con. Bà luôn là người bạn thân khi Đăng cần tâm sự hay muốn nói điều gì.và là người mẹ khi Đăng cần sự chăm sóc, yêu thương và bảo vệ.

bà là con gái út của ông ngoại nên từ nhỏ được gđ cưng chiều.vì vậy mà mãi đến bây giờ khi có chuyện gì là bà lại ” đỡ chiều con gái ”.

22. Chương 21

chap 21

Sau cuộc gặp mặt bất ngờ của My và Trường tại nhà Đăng thì Trường thỉnh thoảng hay đến nhà Đăng mỗi lúc rảnh để gặp My. việc Trường đến nhà Đăng thì hok có gì xa lạ với mọi người trong nhà, vì trước kia cũng thường như thế.giữa Trường và gđ Đăng có mối quan hệ khá thân thiết. Trường gọi mẹ Đăng là Má3.

Lúc đầu Đăng hok nhận ra có gì khác lạ ở Trường. nhưng thời gian là câu trả lời tất nhất. Đăng chợt vô tình hiểu ra Trường thích My. Vì mỗi hành động, cử chỉ của Trường dành cho My đều mang theo tình cảm trong đó. Nhưng My thì chỉ xem Trường như 1 người anh trai. liệu khi bik My và Đăng đang quen nhau thì Trường sẽ ra sao?? khi sự thật thì đó chỉ là mối tình chỉ có cái vỏ mà thực chất hok có gì bên trong.

đến lúc khi Ly nói chuyện với Trường thì chuyện này mới được nói ra.

Ly : anh thân với cô em dâu quá ta ?

trường : ??? là sao? Em nói gì vậy ?

ly : anh hok bik Đăng và My họ đang quen nhau soa ?

trường : em nói jì vậy ? hok phải Đăng và em là...

ly : nếu anh thích con pé đó thì được thôi. Tôi sẽ giúp anh

trường : để làm gì ??? và tại sao anh lại phải cần em giúp??

Ly : vì tôi cùng một mái nhà với con pé đó. vả lại tôi giúp anh là vì tôi đang giúp chính bản thân mình.tôi giúp anh có con pé đó và anh giúp tôi chiếm trọn trái tim Đăng.

trường : hok cần em đâu. Đây là chuyện con trai giữa anh và Đăng với nhau. Anh nghĩ mình có thể giải quyết được, mà hok cần sự giúp đỡ của em. Còn chuyện của em và Đăng thì tự em giải quyết lấy . anh hok thích cái trò chơi như thế này. tại sao phải cần tới người khác khi bản thân anh có thể tự làm được.?? vả lại em đừng xưng hô như thế. gọi người cùng tuổi mình là con pé này con pé nọ em hok thấy đó là một cách xưng hô mà những tiểu thư như em nên tránh sao.

ly : anh...anh ...khá lắm..nhưng,,,,

lúc này thì My và Đăng xuất hiện.

đăng : ủa, anh đến lâu chưa? đến sao hok kêu em 1 tiếng. còn cô tiểu thư này chắc là đang kua anh àk???

trường : thôi, đừng đùa như thế làm người ta khó xử nhok.

Đăng : anh ngồi chơi chờ em chút. Em lên lấy cái này cho anh. Em mới tậu về đó.

Đăng lên phòng và Ly cũng ” rút về đơn vị”

trường : em còn làm gì nữa hok My?

My : dạ, bây giờ thì em rảnh.

trường : vậy ra vườn anh nói chuyện chút được hok ???!

my : hi..hi..hi

My : hãh. Anh cũng bik chuyện này sao?

trường : vậy là em và Đăng ...??

My : chỉ là ...hok phải như anh nghĩ đâu. Nhưng em hok nói ra được, em đã hứa với Đăng là hok nói cho ai nghe rồi.anh cứ bik là em và Đăng chẳng có gì hết. mà tại sao anh lại hỏi em chuyện này ???

trường : àk. Thì hỏi chỉ để bik thôi.em thấy Đăng thế nào

my : khủng.

trường : khủng ???

my : hihhi thì Đăng cũng tốt. tuy có lúc đáng ghét chút xíu nhưng em thấy đó lại là cái hay ở Đăng.nói chung là em chỉ bik là cậu ấy rất ” khủng” thôi.

trường : tối mai trường anh có lễ hội vui lắm em mún đi cùng anh hok ?

my : chắc hok đâu anh. Em hok thể ra khỏi nhà vào buổi tối vì phải làm việc mà

trường : thì để anh...

Đăng từ trong nhà phóng ra cái ào làm cả 2 hok nói tiếp được. Đăng cũng nghe loáng thoáng được câu chuyện mà trường nói với My

Đăng : vô nhà đi mèo 2 chân để chỗ con trai nói chuyện.

My : anh ở lại chơi với Đăng, em vào nhà (vào ngay trong nhà)

Đăng : tối mai trường anh có lễ hội phải hok ? nghe đâu tối đó các thành viên của trường được dẫn bạn trai ỏ gái theo. tối mai anh cứ đưa My đi, em sẽ giúp cho.

trường : em ???

đăng : em gì mà em. Anh thik My đúng hok ? anh yên tâm em và My chỉ là giả vờ trước mặt mọi người thôi. tất cả chỉ là giả vờ yêu mà thôi. Anh thik thì đi mà theo đuổi con mèo gốc đó.

trường : em bik em đánh nói gì hok ?

đăng : thằng này chưa nhậu mà lo gì xỉn say. cứ làm vậy đi. tối mai 7h anh đứng ở chỗ công viên gần nhà em đi, em sẽ đưa My ra cho anh.anh muốn chở cô ấy đi chơi đến mấy giờ cũng được nhưng nhớ là khi nào về thì phone cho em 1 tiếng để em đưa cô ấy về nhà. chứ anh mà đưa về nhà trễ là lại có chuyện. cứ vậy đi.

trường : êm đi với anh mua sắm hok ?

đăng : mua gì ?

trường : anh muốn mua cho My một “đôi cánh ”

đăng : chưa bik. để em xem lại xem lịch trình tối nay có rãnh hok đã.có thể là đi được. vậy đi khi nào đi thì em sẽ gọi cho anh. dạo này em cũng chưa đi cập nhật đồ mới.mà nè, em cho anh bộ đĩa game em mới tậu nè. Đĩa zdữ đó.

trường : thôi. Anh phải về trường để còn phụ tụi bạn chuẩn bị cho lễ hội tối mai.

Đăng : có việc thì đi đi. tối mai nhớ rớt con gốc đi chơi

trường : nhớ chứ làm sao quên được

Hok bik Đăng nghĩ gì trong đầu mà lại giúp Trường. lẽ nào Đăng buông xuôi tất cả một cách quá dễ dàng. lẽ nào Đăng chấm dứt t/c của mình __một t/y chưa kịp bày tỏ thì lại vụt tan.

từ ngày bik Trường thik My thì Đăng luôn tỏ ra thờ ơ , vô tình với My hơn. Có lẽ như thế sẽ làm Đăng dần quên My. Nhưng đã làm t/y đầu đời thì làm sao dễ dàng quên được.càng cố quên thì lại càng nhớ.thế nên Đăng tìm quên = cách nhậu cả đêm.

23. Chương 22

chap 22

cuộc chiến trong nhà Đăng càng lúc càng gay gắt. Đăng hok muốn làm theo lời ông càng hok muốn mất My. Nhưng lại càng hok thể làm anh họ mình tổn thương. tất cả như một cuộc chiến nội tâm đang diễn ra trong con người Đăng.

đồ anh Trường nhờ Đăng đưa cho My hiện đang ở chỗ Đăng. Đăng hok bik phải đưa cho My và nói chuyện đi chơi cho My bik hay là ém mọi chuyện.t/y là ít kỉ nhưng Đăng hok thể ít kỉ vì anh họ và vì sự tôn trọng mà Đăng dành cho My.

My xuất hiện ở ngay cửa phòng Đăng ” cậu ơi, xuống nhà ông tìm kà ”

Đăng : mèo 2 chân tối nay đi chơi với anh Trường đi. tôi sẽ giúp cô ra khỏi nhà (giọng nói có chút vấn đề , hok phải cái giọng nói như ra lệnh)

My : kêu tôi đi chơi làm gì mà yếu xìu vậy? tôi hok muốn đi chơi để rồi bị đuổi việc đâu

Đăng : hok phải lo. cứ đi đi. mà nè, ở đằng bàn có túi đồ đó.Đó là đồ anh Trường cho cô. lấy về phòng mình đi và tối nay nhớ mặc.

My : ông tìm cậu ở dưới nhà kia. Mà tối qua làm gì mà đi nhậu gần sáng mới về vậy ?

Đăng : chuyện con trai hỏi làm gì ? xuống nhà trước đi, tôi xuống liền.mà sao sáng nay cô hok đi học ?

My : àk, do tôi chưa làm xong công việc nên ....

Đăng : thì đi học xong rồi về làm tiếp. lúc trước cũng vậy mà có ai la gì đâu. Hay là tại ông ???

My hok nói chỉ nhẹ cuối mặt rồi bước ra. Nhìn mặt My là Đăng hiểu được chuyện gì đã xảy ra.

Đăng : sau này cứ đi học đi. việc nhà nhiều lắm sao làm cho hết trong một buổi được. còn về ông tôi sẽ nói lại cho.

— — —
Ông : my , cậu chủ đâu rồi ?

My : dạ. cậu nói là sẽ xuống ngay. chắc là cậu đang xuống.

Ông : được rồi. cô đi làm việc của mình đi.

Đăng : ông tìm con có việc gì hok ông ?

Ông: tôi qua đi đâu mà gần sáng mới về nhà ?

Đăng : đi nhậu với mấy đứa bạn của con.mà ông nè, sau này ông để My đi học đi. việc nhà thì từ từ làm cũng được mà.

Ông : con dạy ông đó àk ?

Đăng : con hok dám. Nhưng dù sao My cũng là bạn gái của con vì thế con hok thik ông cứ đối xử với cô ấy như thế.

Ông : tối nay con còn đi về khuya nữa thì ông sẽ dùng đến roi mây phạt con.

Đăng nhìn ra cửa thì thấy My đang lau kính nhà.

Đăng : sau ông lại kêu My làm việc đó. Lau kính thì mỗi tuần đều có người đến lau mà.vả lại My là con gái mà ông kêu làm việc leo trèo trên cao như thế sao?

Ông : ta hok cần bik. bạn gái hay gì của con cũng được. nhưng con nên nhớ ông đã chọn cho con cô vợ tương lai rồi. đó là Ly .Ly xứng với con hơn cô pé hok cha, hok mẹ cũng hok nhà đó.gia đình Ly và gia đình cháu” ngang tầm” nhau cháu hiểu hok.

Đăng : nhưng con hok thik t/c đo trên tiền bạc,

Ông : đi đâu đó

Đặng đứng dậy và đi ra chỗ My mặc cho ông la mắng vì cái tội hok nghe lời. My trong khi lau bị trượt chân may mà lúc đó Đặng ra kịp và đỡ lấy My. Thê là My nằm trợn trong vòng tay Đặng.một cảm giác rất khó tả, có cái gì đó chạy ngang qua người My làm cho đôi má My ửng đỏ.Đặng thì mong thời gian đến đây là ngừng trôi, giây phút này sẽ là mãi mãi.My vội đứng lên, như có một sức mạnh vô hình nào đó làm Đặng kéo tay My lại.4 mắt nhìn nhau và như có dòng điện được truyền qua lại. mặt sát mặt, mắt kề mắt, đôi môi gần chạm nhau nhưng Đặng cảm nhận khoảng cách giữa 2 người sao lại quá xa ? cứ li giữa 2 trái tim thật hok gần nhau chút nào.

Đôi má My đỏ lên, tim đập nhanh hơn, một cảm giác lạ làm My hok còn chút sức lực nào để rút tay lại.

Tay vẫn còn trong tay, mặt vẫn kề sát mặt thì bác quản gia lại xuất hiện. sớm hok đến , muộn hok đến lại đến ngay lúc này. “thưa cậu chủ ”

My và Đặng đều giật mình, My rút tay và vào nhà.bác quản gia cũng bik sự xuất hiện của mình là hok đúng lúc.

Qgia : xin lỗi cậu chủ

Đặng : có gì mà lại xin lỗi. bác tìm cháu có việc gì hok ?

Qgia : ông nói cậu đi đón tiểu thư Ly về.vì đến giờ tan học rồi

Đặng : cháu đâu phải là ôsin của cô ấy. bác vào đi, cháu sẽ vào nói lại với ông. Ak. Bác gọi cho chú Tài lái xe qua rước cô ấy. nếu chú Tài bận thì khỏi rước cũng được cho cô ta tự đón taxi hay đi xe buýt về. cô ấy đâu phải hok có tay hok có chân mà hok bik đón xe về nhà.quên nữa bác , bác gọi người lau kính đến lau đi.

Ông : tối nay cháu muốn đi chơi hok Ly ? nếu đi thì ông nói Đặng đưa cháu đi.

Ly : dạ. từ ngày lên đây cháu cũng chưa được đi chơi nhiều.

Ông : vậy để ta nói với Đặng kêu nó tối nay đưa cháu đi chơi cho bik sài gòn về đêm.

Ly : dạ

về mặt của Ly lộ rõ sự vui sướng, vui như chưa từng được vui.nhưng chiến tranh lại bùng nổ giữa ông và Đặng. Mà hình như lúc nào ông và Đặng nói chuyện đều xảy ra chiến tranh.hok nhỏ thì lớn. từ ngày ông lên đây sống cùng 1 mái nhà thì chiến tranh xảy ra như cơm bữa.

buổi tối tràn ngập ngõ đường, góc phố. Ly chuẩn bị rất kĩ mọi thứ để đi chơi cùng Đặng. Đặng thì hối thúc My thay đồ để đưa My đến chỗ anh Trường chờ.

My : tôi hok đi đâu

Đặng : làm gì mà hok đi ?

My : tôi đi sẽ bị đuổi việc đó. Hok đi được mà

Đặng : nhưng tôi đã hứa...nói chung là cô cứ đi, mọi chuyện còn lại tôi sẽ lo. Thay đồ nhanh đi. zô phòng thay đồ lẹ đi.

Đặng nói như ra lệnh nên My phải làm theo. Ly ngồi ở phòng khách cùng với ông và mẹ Đặng . 6h15p ông hối thúc Đặng.mẹ Đặng cũng chẳng bik chuyện gì đang diễn ra.

Đặng : mẹ ơi, tối nay con đưa My đi chơi với tụi bạn chút nha mẹ ?!

mẹ : thì con cứ đi đi

ông : hok được, tối nay nhok nó phải đưa Ly đi chơi cho bik hok khí sài gòn về đêm. Ta nghe nói từ ngày Ly lên đây chưa được đi chơi nhiều

đặng : chưa đi thì cứ đi, nhà này có ai dám ngăn cản gì cô ấy đâu. phải chi mẹ hay con hok cho cô ấy đi thì ông la. Cô ấy có chân thì tự đi.

mẹ Đ : thôi nhok

đặng : con đi chơi đây.

Ông : đứng lại đó. Có bik trên dưới lớn nhỏ là gì nữa hok hãh ? tối nay con phải đưa Ly đi chơi. bằng hok thì hok có đi đâu hết.

Đăng : ông lại....tối nay con đã hẹn rồi nên nhất định con phải đi. mèu ơi, chuẩn bị nhanh đi em.gần đến giờ rồi đó.

My vừa lú đầu ra thì Đăng đã kéo My đi. vội đi nên Đăng hok kịp nhìn kĩ My lúc này. My như một nàng tiên thần trong “đôi cánh” màu hồng phấn.

Đến nơi thì Trường chưa đến nên Đăng được dịp nhìn ngắm My. Đăng hơi bất ngờ chỉ nhìn thấy My lúc này. Cô nàng dễ thương , xinh đẹp mà hok cần son phấn

Đăng : lẹ lem sắp trở thành công ****

My : lẹ lem gì ? mà công **** gì chứ?? Sao lại đến đây ?

Đăng : chút nữa anh Trường sẽ đến rước cô đi chơi

My : hok đi có được hok ?

Đăng : khùng àk ? làm gì mà hok đi

My : đến đó làm gì chứ ? vả lại nếu tôi đi thì cậu lại bị la. chẳng phải ông đã nói tối nay cậu đi chơi nữa sẽ bị ăn đòn sao ? cậu đưa tôi đến đây giao cho người ta hok sợ người ta bắt mất tôi sao ?

” bắt mất ” sao lại hok sợ chứ, nhưng bik làm sao ??

Đăng : trời, anh Trường chứ có ai xa lạ đâu mà sợ cô bị bắt mất.cứ vui vẻ đi chơi đi.hok có việc gì phải lo. khi về nhà tôi sẽ tính sao. Hok để cô bị đuổi việc đâu.

Đã một thời gian khá dài My cùng Đăng sống cùng 1 mái nhà. My cảm nhận được sự quan tâm của Đăng. Tuy lúc nào Đăng cũng tỏ ra khó chịu với My, nhưng lúc My gặp chuyện thì Đăng luôn là người bảo vệ và quan tâm. Hình như My đã thik Đăng. Nhưng” khoảng cách” giữa My và Đăng quá lớn. tối nay đi chơi với Trường , My hok bik là tại sao phải đi.My hơi sợ những nơi đông người.rồi anh Trường đến Đăng ” giao” My cho anh rồi quay xe đi.

My đi cùng anh Trường , những lúc nói chuyện My hay kêu nhầm tên Đăng.

trường : anh là Trường , chứ hông phải Đăng (cười) em bị Đăng bắt nạt nhiều lắm hay sao mà ám ảnh luôn tên Đăng

My lặng thinh , My hok bik tại sao lúc này lại nghĩ về Đăng.

24. Chương 23

chap 23

Đăng lái xe đi lòng vòng phố đêm sài gòn , cái tiết trời se se lạnh vào đông làm Đăng thấy tủi tủi. buồn muốn chik khi phải nhìn người mình thik đi chơi với người khác.lúc này thấy người ta ra phố có đôi, tay trong tay bên người yêu đi dưới trời lất phất mưa Đăng lại thấy như thế tuyệt bik mấy. nhìn lại thấy bản thân mình ” một thân một ngựa ”đi dưới mưa mới thấy mình hãm. mà hok hiểu sao trời dạo này cứ mưa như thế? chạy xe hoài rồ chán, Đăng cho xe vào một bãi giữ xe rồi đi loanh quanh nhìn người ta hạnh phúc.

Đăng tự nói 1mình : sao lại nhớ con mèu 2 chân ngốc đó vậy chứ? chắc là giờ này đang vui vẻ bên anh Trường rồi. mưa mưa mưa, mưa hoài rồ chán mà. Sao lại cứ mưa khi người ta một mình như vậy chứ ? bực thật. mà cái sài gòn tối nay là ngày dành cho những người yêu nhau hay sao mà đi đến đâu cũng thấy cặp đôi hok chỉ có mình ta là lẻ loi 1 mình. trời cũng khéo trêu người thật. đã thế lại mưa nữa chứ. (nhìn bên đường có vài người trú mưa) đúng là hãm. Mưa như thế này mà lại vào đó trú . soa lại hok nắm tay người mình yêu đi trong mưa để nói cho người ấy bik rằng bàn tay ấm của anh chỉ dành cho riêng em.rồ là hãm mà.Đúng làlận lữ yêu dỏm, chẳng bik lãng mạng.

My : ê

Đặng như hok tin vào mắt mình lúc này nữa.người đứng trước mặt Đặng lúc này là My.chẳng bik có ai xui khiến gì hok mà Đặng như mũi tên lao đến ôm lấy My.nó như một quán tính của con người vậy. rồi My đẩy nhẹ người Đặng ra.

My : nè, làm gì vậy chứ ?(cười)

Đặng : sao lại ở đây ? sao hok đi chơi với anh Trường ?

My : vì tôi sợ ở đây có 1 người hâm đi dưới mưa một mình hi..hi..ih....đi chung hok ?

Đặng : mèo 2 chân ngốc àk , ANH THIK EM

My : nè, đi dưới mưa này giờ “âm đầu ” rồi hay sao mà nói nhảm vậy ?

Đặng : ANH THIK EM, có lẽ em cho anh là hok lãng mạng, hok tỏ tình bằng hoa hồng hay cầm đàn hát cho em nghe một ca khúc lãng mạng.anh từng nói với em những người yêu nhau mà cùng đi dưới mưa rõ hâm.nhưng bây giờ anh bik rằng yêu nhau mà hok cùng nhau đi dưới mưa mới là hâm.Anh đã cố dối lòng mình rằng hok thik em, nhưng anh hok làm được.anh hok thể làm được vì anh đã thik em, thik một con mèo 2 chân ngốc nghếch, lúc nào cũng nở nụ cười dù đứng trước nhiều khó khăn. người ta nói thik mà hok nói là một thằng ngốc. hôm nay thằng ngốc này sẽ nói ra cho em bik tình cảm dành cho em. lúc này đây, anh hok đùa với em, anh hok dối em. Anh chỉ muốn nói cho em bik rằng anh THIK em, thằng ngốc này thik em , thik em từ ngày 2 đứa còn ngồi chung lớp 10. em có bik khi đưa em đến để đi chơi với anh Trường anh đã sợ em bị ” bắt mất ” thế nào hok ? anh đã sai chỉ làm việc đó. Anh hok muốn mất em , hok muốn chút nào cả. từ nay anh sẽ hok làm cái chuyện ngu ngốc đó nữa.anh phải giữ lấy người mà anh thik, hok dăng cho người ta rồi tự mắng mình ngốc nữa.

My hơi bất ngờ trước lời có thể xem là tỏ tình của Đặng. My nhìn chăm chăm vào Đặng. Ánh mắt đó càng làm Đặng lúng túng.

điều này chứng tỏ gã con trai cũng rất khó nói ra lời yêu.(vì thế bạn đừng hỏi vì sao ” quen em đã lâu vậy mà anh chưa từng nói yêu em?” bạn nhé. người ta hok nói ra = lời bởi vì người ta yêu bạn hơn tất cả, và tình yêu đó hok thể truyền đạt hết qua lời nói. khi được yêu thì hãy trân trọng tình yêu đang có.((cẩn thận với những kẻ lúc nào cũng nói lời yêu. bởi phần đông những kẻ ấy chỉ yêu = cái mĩ)) Hok cần phải hỏi bởi 1 lúc nào đó người ta sẽ nói cho bạn bik thôi. Nhưng mà khuyên đáng nam nhi cũng đừng im lặng quá. bởi con gái ai mà hok thik được nghe 3 chữ ” ANH YÊU EM “) hi..hi..hi..tôi ghét ai nói ” I Luv U ” _đốt tiếng anh nên ghét t/a. nhưng hok đốt đến mức hok hiểu 3 chữ này nhỏé.

My nhìn rồi lại nở nụ cười với Đặng. Có lẽ My đã quyết định sẽ cố gắng vượt qua ” khoảng cách ” với sức mạnh là t/c của Đặng dành cho mình. Hok ai bik nụ cười đó hàm ý gì chỉ bik Đặng cũng đã mỉm cười. và rồi 2 người cùng tay trong tay đi dưới mưa.

My có mặt ở đây là vì My vừa trốn chạy khỏi một lễ hội .. khi bik Trường đưa My đến lễ hội với tư cách người yêu của mình My đã rất khó xử. và My xin phép ra về với lí do ” hok được khoẻ“. My đã khéo léo ra về.và trên đường về thì thấy có 1 kẻ hâm đi dưới mưa một mình. Bây giờ thì ” phim giả tình thật rồi “. Bây giờ họ hok còn hok chút cảm giác với nhau để diễn kịch nữa. bây giờ họ phải cùng nhau bước qua những thử thách phía trước.

“đoạn đường phía trước còn dài lắm. hãy luôn nắm lấy bàn tay anh để em bik rằng đôi tay này anh chỉ dành cho em, hãy cùng anh vượt qua tất cả.hãy luôn gần anh để mỗi lúc vấp ngã anh bik còn có một người luôn cạnh anh. Hãy luôn bên anh để 1 ngày đầu mọi người ”quay lưng ” với anh thì anh bik còn có một người luôn ” nhìn ” về phía anh.người đó là em ” _lời Đặng nói với con mèo 2 chân ngốc đó.

25. Chương 24

chap 24

Sau khi đi chơi về nhà thì là la lá la một trận chiến diễn ra khiến cả nhà hok ai ngủ được tối hôm đó.mẹ Đặng cũng hok được lên tiếng. tất cả mọi người trong nhà hok ai dám nói 1 lời khi thấy vẻ mặt quá ư là ” khủng khiếp ” của ông

Ông : thật là quá , hok thể như thế này mãi. quần gia Lâm đem roi mây ra đây

Đăng nói nhỏ với My : em đừng lo, hok sao đâu. Có anh đây thì em hok phải lo (cười)

(phần tiếp theo)

Đăng bik lần này chắc chắn ông sẽ hok bỏ qua. Cây roi mây cũng được mang ra.về mặt ông lúc này thật rất đáng sợ. nhưng người ông phạt hok là Đăng mà là My.Đăng cố dùng thân mình che chở cho My nhưng như thế chỉ làm cho ông thêm bực. my hok muốn vì mình mà Đăng và ông thêm đối đầu nhau nên My đẩy Đăng ra .

My : tôi có lỗi tôi sẽ chịu phạt, cậu hok cần phải lo (xưng hô hơi bị “dỏm”)

Đăng : hok . anh sẽ bảo vệ em.anh hok thể làm gì cho em , nhưng anh hok thể nhìn em chịu phạt.

Đăng lao đến ôm lấy My và thế là 1...2...3...4.....5...6....7 roi Đăng đều chịu đủ.nước mắt My rơi. những giọt nước mắt lăn tràn trên gương mặt ” anh đừng như thế. Anh đừng chịu phạt cho em nữa mà.Ông ơi, con xin ông con xin ông đừng đánh anh ấy nữa.con xin ông, con xin ông mà. Anh ơi, buông em ra, đừng chịu phạt co em nữa mà.” My nói trong những tiếng nức nức ngào.nghe đôi tay Đăng vẫn chặt lấy My. Ông thì vẫn đánh.

* * *

* * *

Đăng : dù có chuyện gì, thì anh cũng hok thik em van xin hay cầu cạnh ai.Ông cứ đánh đi.

Ông dùng tay và cũng lúc đó Đăng ngã vào người My. Đôi tay Đăng lúc này hok đủ sức giữ chặt lấy My nữa nhưng nó vẫn chưa rời khỏi người My. My khóc và khóc. Đôi tay Đăng lại đưa lên gạt nước mắt cho My .

Đăng : đừng khóc mà, anh hok sao đâu. Ông đánh anh hok đau nhưng em khóc làm anh đau đó.đừng khóc nữa mà, ngoan đi mèo 2 chân ngọc của anh.

mẹ Đ : giỏi lắm con trai.(bà cười nhẹ mà nước mắt cũng muốn rơi) con dìu Đăng lên phòng đi. bác Lâm, bác phụ My dìu Đăng lên phòng rồi lấy thuốc xoa cho nó.

My đã cố gắng muốn vượt qua ” khoảng cách ”để đến Đăng. Nhưng nhìn Đăng lúc này My cảm thấy có lỗi. My bwoes nhẹ về phòng riêng. My hok muốn vì mình mà Đăng tiếp tục cãi nhau với ông. những suy nghĩ phút chốc ùa về trong tâm trí My. My hok kịp nghĩ nữa thì ông bước vào

Ông: tôi muốn nói chuyện với cô.

My : dạ

Ông : tôi muốn cô nghỉ việc ở nhà này và chấm dứt mọi quan hệ với cháu của tôi.

My : ý ông

Ông : tôi nói như thế mà cô còn hok hiểu sao. chẳng phải cô quen Đăng là vì tài sản của gia đình này sao. Cô quen là vì tiền . được rồi cô ra giá đi. bao nhiêu cô cứ nói đi

My như muốn gã xuống nền gạch khi nghe những lời nói đó.

My : cháu quen Đăng hok phải vì tiền như ông nghĩ

Ông : những cô gái như cô có ai nhận là mình quen vì tiền chứ.nếu cô hok ra giá thì đây, số tiền này đủ để cô sống cả đời . nhận lấy và đi khỏi nhà này ngay lập tức. thêm một điều nữa, tôi sẽ lo cho cô một trường học khác, cô sẽ hok được học cùng trường với Đăng. tôi lo cho cô cả chỗ ở. Và điều cuối cùng là cô hok được nói với bất cứ ai chuyện tôi nói với cô. cầm lấy tiền và đi ngay đi.đây là địa chỉ trường và địa chỉ nơi ở mới của cô.

Ông thấy cho My 1 tờ giấy nhỏ ghi tất cả địa chỉ cần. Im lặng một lúc lâu thì nước mắt My rơi , có lẽ vì lần đầu tiên trong đời My bị người khác khinh khi và coi rẻ như thế.

Ông :hay cô chê tiền ít, được tôi sẽ đưa thêm cho cô.

My : cháu sẽ đi, cháu chỉ xin ông cho cháu ở lại chăm sóc cho Đăng. khi Đăng khoẻ lại cháu sẽ ra đi. cháu hok cần tiền. cháu chỉ xin ông một điều thôi.

Ông : được , cô nói đi

My : cháu sẽ đi nhưng khi ai hỏi ông cứ nói cháu đã nhận tiền mà ông đưa rồi đi. Cháu chỉ quen Đăng vì tiền.ông yên tâm, cháu sẽ hok nói chuyện này cho bất cứ ai.

Ông : được , cô có thể đi ngay bây giờ. vì nhà này ngoài cô ra thì hok thiếu người có thể chăm sóc tốt cho Đăng.

My : nhưng cháu...

Ông : hay là bây giờ cô lại đổi ý, hok muốn đi.

My : hok, cháu sẽ đi nhưng bây giờ đã quá khuya. Cháu chỉ muốn xin ông cho cháu ở lại 1 đêm. Sáng mai cháu sẽ đi .

Ông : thôi được.

My nhận ra nếu tiếp tục ở cạnh Đăng thì chỉ làm Đăng khó xử với ông. Bước khỏi căn nhà này thì My sẽ đi đâu về đâu ? tối hôm ấy My dọn đồ và dự định sáng mai sẽ âm thầm đi sớm.cả đêm đó My lên phòng Đăng ngồi với Đăng cả buổi tối.

Đăng : có chuyện gì hay sao mà mặt em pùn hiu vậy mèo 2 chân ngốc ?

My : làm gì có chuyện gì . mà có đau lắm hok ?

Đăng : nhằm nhò gì ba cái chuyện lẻ tẻ này. trẻ con mới đau.mà sáng mai đi học nha, đừng có nghĩ học nữa. nghĩ sẽ bị mất bài vở vở đó. Năm nay cuối cấp rồi

My: nói hay quá, bik cuối cấp sao hok lo học đi mà còn quây phá. chỉ hay dạy người khác

Đăng: uhm, thì từ mai sẽ lo học. nhằm nhò gì ba cái chuyện lẻ tẻ đó. Hok muốn học thôi chứ học thì ba cái bài vở đó là chuyện thường thôi

My : hok thấy kết quả thì sẽ hok tin

Đăng : vậy thì chờ đó

My : mà nè, cậu đừng có đi đua xe nữa. hok còn trò nào khác chơi hay sao mà chơi cái trò bán mạng đó ???

Đăng : làm gì mà hôm nay nói chuyện giống người sắp đi xa vậy?

My : uhm, đi xa

Đăng : đi đâu (hét lớn)

My : làm gì mà la lên vậy. nói đùa thôi chứ có đi đâu. Thôi ngủ đi tôi về phòng mình đây

Đăng : cậu_tôi, xưng hô vậy mà nghe được hã ?hi..hi..anh_em đi cho ngọt ngào thân mật

My : quen rồi, thôi tôi về phòng đây. tạm biệt nha.

Đăng từ trên phòng nhảy xuống ngồi vào bàn ăn sáng. Hôm nay với Đăng là một ngày vui vì sẽ được cùng My đi học với quan hệ là “ấy”. nghĩ đến thôi là Đăng đã thấy vui lắm rồi. thế mà Đăng có đâu ngờ rằng My đã đi khi vừa rạng sáng.

Đăng : mẹ ơi, My đâu mà hok ra ngồi ăn sáng rồi đi học ?

mẹ Đ : mẹ hok bik nữa. sáng dậy mẹ chỉ thấy bàn dọn sẵn thức ăn. mẹ cứ tưởng My lên phòng kêu con dậy..

đăng : hok có, con dậy có thấy ai đâu. Bác Lâm , bác có thấy My đâu hok bác ?

qgia : lúc tờ mờ sáng có thấy My mang theo giỏ xách đồ đi ra khỏi nhà.bác cứ tưởng My đi làm gì nhưng lâu rồi hok thấy My về.

Đăng + mẹ : giở xách đồ???

Đăng chạy nhanh vào phòng My. Căn phòng hok còn bất cứ thứ gì là đồ riêng mà My để lại. Đăng nhớ lại vẻ mặt và thái độ khác thường của My tối qua.

Đăng : là ông _ đăng chạy nhanh ra bàn ăn. vẻ mặt của ông vẫn điềm tĩnh, bình thường.

_ có phải ông đã nói gì với My ??

Ông : cháu nói thế là sao? Ông hok hiểu

Đăng : ông đã nói gì với My ? ông đã nói gì với cô ấy ? tại sao My lại bỏ đi

Qgia nhớ lại điều gì đó. Lá thư_lá thư lúc sáng My nhờ qgai đưa lại cho Đăng.

Qgia : thưa cậu, lúc sáng My có nhờ tôi đưa cho cậu lá thư này

Đăng cầm lấy lá thư, đọc xong Đăng bỗng lỏng bàn tay cho lá thư rơi nhẹ xuống nền.

Đăng : hok, hok thế nào , hok thế nào,My em hok phải là một cô gái như thế này,

Đăng ra lấy xe và lao vào dòng người ngoài phố để đi tìm My.

26. Chương 25

chap 25

My vô tình gặp được Trường trên đường đi. My hok nói chuyện gì về vì sao mình lại ra đi. nhưng thấy vẻ mặt My là Trường có thể đoán ra chuyện gì. Nhưng cụ thể thế nào thì hok bik. Trường gạ hỏi và My luôn xem Trường như anh trai nên nói cho Trường nghe. Trường hoàn toàn bất ngờ trước câu chuyện tình của Đăng_My. Hok ngờ là My thik Đăng. họ đã là một nửa của nhau. Dù có muốn tin hay hok nhưng sự thật vẫn là sự thật.

trường : vậy là em ra đi là do ông. Em hok nhận tiền thì tại sao lại nói là em nhận tiền của ông rồi ra đi. em nói vậy thì Đăng sẽ nghĩ em thế nào ? sao em ngốc vậy chứ ?

my : em hok thể làm khác, em hok muốn ông và Đăng bất hoà.em xin anh đừng nói chuyện này cho Đăng nghe và cũng đừng nói là anh đã gặp em.

trường : sao một cô gái như em lại ở hoàn cảnh như thế này chứ. những chuyện xảy ra với em chưa đủ bất hạnh hay sao mà trời lại trêu đùa em như thế này nữa.

my : có lẽ em sinh ra vào một ngôi sao kém may mắn.

my khóc và Trường kéo nhẹ My vào mình. My dựa vào vai Trường khóc nức nở.những giọt nước mắt cứ lăn dài trên gương mặt mệt mỏi. Trường chỉ có thể làm duy nhất 1 điều lúc này là siết nhẹ My vào lòng và để My khóc.

Đăng chợt xuất hiện. đăng hok tin vào những gì diễn ra trước mắt.

Đăng : anh Trường.anh và My

trường : đăng, em đừng hiểu lầm. anh và My....

Đăng : hok hiểu lầm. vậy anh kêu tôi phải hiểu sao đây khi bạn gái mình đang trong vòng tay của một kẻ khác. Cô, tôi thật hok ngờ có một ngày cô lại như thế này. Tôi thật khó có thể tin được. thì ra cô chỉ là một loại gái làm tiền. ông anh của tôi, anh cũng nên xớm thoát khỏi ma lực của cô ấy. cô ta chẳng phải tốt đẹp gì đâu.cô ta dùng vẻ mặt dễ thương để giả tội nghiệp để người khác thik, rồi cuối cùng ..ha..ha...ah vì tiền..vì tiền mà thôi. Tôi thật lắm khi đã thik cô. Tôi thật là một thằng ngốc khi đã khắc tên và bóng hình cô vào tim mình. Cô nói đi làm sao để tôi có thể xoá được tác cả đây.

My: ly mới là cô gái mà anh nên yêu.cô ấy mới là người xứng với anh. Anh đi đi, tôi hok muốn gặp anh

Đặng : đúng, lẽ ra tôi nên nghe lời ông sớm hơn. Chúc cô tìm được một t/y thật sự. tôi mong cô đừng làm khổ những kẻ ngốc như tôi nữa. tôi mong cô sẽ yêu thương anh tôi thật lòng.chào cô.

trường : đăng ăk, hok phải như em nghĩ đâu, đăng....đăng....

my : đừng nói cho anh ấy nghe anh ăk.

đăng quay về nhà với nỗi buồn xé lòng. từ ngày hôm đó Đăng ngoan ngoãn làm theo lời ông. Đăng và Ly luôn đi song hành cùng nhau như hình với bóng. Bên Ly , Đăng như một cái xác hok hồn.

những lúc vô tình gặp My, Đăng tỏ ra là người đang hạnh phúc và có những cử chỉ rất thân mật với Ly. Đăng đâu bị rằng My cũng rất buồn từ ngày nghe những lời nói của Đăng. giờ lại thấy Đăng vui vẻ hạnh phúc bên cạnh Ly, My thấy mừng vì Đăng đã làm theo lời ông. Nhưng My cảm thấy pùn vì bik rằng sẽ mãi mất Đăng.

không ai có thể nghĩ rằng chuyện tình của Đăng và My lại ngắn như vậy. nó diễn ra hạnh phúc như một giấc mơ tình yêu ngọt ngào, rồi thoáng chốc giật mình thức dậy thì mọi việc lại trở thành một cơn ác mộng. khoảng cách địa lí của Đăng và My lúc này là 2h30p đi xe máy. Còn khoảng cách con tim thì hơi xa dù ắc hai đều luôn có hình bóng đối phương ở tim. thế đó, thế mới bik hok phải yêu nhau thì lúc nào cũng phải ở bên cạnh nhau. Có những cuộc tình hok bên nhau nhưng tim họ luôn có nhau.

rồi vào ngày mưa Đăng đến tìm My.lúc này , Trường cũng đang ở chỗ My. từ ngày My dọn đến đây thì hok ngày nào mà Trường hok đến.

đăng : em muốn nói chuyện với My một chút

trường : uhm. Anh cũng có việc, anh đi trước.(Trường ra lấy xe và chạy đi)

đăng : anh muốn nói chuyện với em.

My : tôi hok có gì để nói với anh hết.

Đặng : My, em nhìn thẳng vào mắt anh nà. Anh xin lỗi em vì những lời hôm trước. chỉ tại lúc đó anh đã rất hoảng khi em bỏ đi , mà em lại...cho anh xin lỗi. nhưng anh muốn nghe một lời giải thích từ em. anh hok thể nào tin được em lại làm thế. Em đã nhận tiền của ông để rời xa anh sao? Em quen anh chỉ vì tiền thôi sao My ? nói cho anh nghe. 1 lời thôi, anh xin em đừng lặng thinh như thế.

My : tôi chẳng có gì để giải thích cả. những gì anh bik, anh nghe, anh thấy đều là sự thật. tôi chẳng cần giải thích gì cả.tôi tìm cách quen anh chỉ là vì tiền thôi. Tôi chỉ muốn quen anh để có tiền tìm em gái rồi tôi với em gái tôi có cuộc sống tốt hơn thôi. Anh cũng thừa bik gia cảnh của tôi như thế nào mà.Ông nah cũng rất hào phóng , ông ấy đưa cho một số tiền mà khi quen anh tôi cũng hok nghĩ là sẽ có được nhiều đến thế

Đặng : em nhìn thẳng vào mắt anh và nói cho anh nghe lại đi .

My : anh có bị điên hok. Tôi đã nói thế thì còn gì để nói nữa chứ.

Đặng : anh chỉ hỏi em 1 câu cuối thôi. Nhìn vào mắt anh và trả lời. em có từng thích anh hok ?

My nhìn thẳng vào mắt Đăng . My cảm nhận hok thể nói dối trước ánh mắt đó. Nhưng...” tôi chưa từng thích anh. Tôi chỉ xem anh là một cái mỏ vàng thôi ”

Đặng : tháng sau anh sẽ đính hôn với Ly.

My : uhm. Tôi chúc anh hạnh phúc.

Đặng ra về, trời cũng mưa. dường như trời cũng đang khóc thương cho cuộc tình của họ. cách đây 2 tuần cơn mưa đối với họ là một kỉ niệm hạnh phúc hok bao giờ quên. rồi 2 tuần sau, cơn mưa hôm nay như muốn rửa nỗi đau của lòng họ. có những người gặp rồi ta sẽ quên. Cũng có những người trọn cuộc đời ta hok thể nào quên. rồi họ sẽ là ai trong cuộc đời của nhau.

và cứ như thế gần 1 tháng trôi qua 4 người Đăng , My , Ly, Trường đều hok ai có niềm vui trọn vẹn. Đăng luôn mang bộ mặt giả dối khi bên Ly, vì Đăng hok hề có chút t/c gì.

Trường cố gắng chăm sóc và quan tâm nhiều cho My nhưng với My chỉ có tình cảm anh em với trường. ngoài ra chẳng có gì. My cũng tranh thủ tìm Trân, nhưng chẳng thể nào khuyên Trân theo My về.

Mãi đến 1 ngày, ngày lễ đính hôn của Đăng diễn ra.mọi việc tấp nập chuẩn bị. còn 2 tiếng nữa, 2 tiếng nữa thôi dù muốn dù hok thì My cũng phải xóa sạch hình bóng Đăng trong lòng. Và Đăng cũng thế.ngày lễ đính hôn mà mặt Đăng chẳng khác nào mặt đũa đám .từ ngày My ra đi Đăng chưa hề nở một nụ cười.ban ngày đi nhậu với mấy thằng bạn thân. tối tối chờ cô vợ tương lai đi mua sắm.học hành chẳng cần quan tâm. Vì Đăng hok tìm ra mục đích tại sao phải học.chẳng ai có thể khuyên Đăng.chỉ có một người nhưng người ấy thì hok thể nào khuyên được. người đó là My.vì thất vọng quá nên Đăng nghe lời ông lam lũ đính hôn với Ly sớm hơn thời gian dự định

27. Chương 26

chap 26

trường : hôm nay Đăng làm lễ đính hôn. Còn gần 2 tiếng nữa buổi lễ sẽ diễn ra

my : uhm. Em cầu chúc cho 2 người , 1 người em thích và 1 người thích người em thích hạnh phúc.

trường : em hok thể nào quên được Đăng vậy tại sao lại làm khổ mình và khổ cả Đăng như thế.em thừa bik là Đăng luôn luôn cùng em vượt qua mọi thử thách để 2 đứa được ở cạnh nhau. tại sao em lại chọn cách rút lui.???

My : em hok muốn vì em mà Đăng gây gổ với ông

trường : em như thế, em có nghĩ đến cảm giác của Đăng hay hok ? em có từng nghĩ Đăng sẽ ra sao hok?

My : anh ấy sẽ tốt thôi

trường : anh hok bik tốt hay hok?! Nhưng chẳng ngày nào mà nó hok đi nhậu. từ ngày xảy ra chuyện hok ai thấy nó cười nói.nó chẳng nói chuyện với ai.nó như một cái xác hok hồn.nó là 1 đứa coi trọng tình cảm. nếu là em em sẽ ra sao chỉ tìm mình bị tổn thương, một vết thương quá lớn ?

my : rồi nó sẽ lành theo theo thời gian

trường : My, anh bik em đang nói dối vì em thừa bik hok phải vết thương nào cũng lành được theo thời gian. bởi em cũng là người mang một vết thương lòng. nếu có thể lành thì em đã hok khóc những ngày qua.vẫn còn kịp, em hãy đến đó đi.

my : hok. Em phải đi tìm Trân.em sẽ cố quên .

trường : em đi tìm Trân ??? em hok đến đó sao ???

my : vâng. Em đi tìm em gái em.

trên đường đến tìm Trân thì My bị tai nạn giao thông. Trường như ngã quỵ khi nghe tin My bị chấn thương nặng ở đầu.khả năng sống của My là một sợi dây mỏng manh. không thể nào tin được một cô gái vừa bước vào tuổi 18 lại sắp phải ra đi mãi mãi.

Trân hay tin chị bị tai nạn cũng vội vào viện. Trân cảm thấy hối hận vì đã hok nghe lời chị. nếu Trân nghe lời cùng về với My thì My sẽ hok phải như thế này. Đèn phòng cấp cứu vẫn bật sáng và người đang nằm trong đó là My. Ánh đèn tắt, My được đưa ra.

Trân : chị ơi, em xin lỗi, em xin lỗi vì đã...nếu hok vì em thì chị đã hok phải như thế này. chị ơi, chị tỉnh lại đi, chị gắng em,la em đi chị ơi.

trường : chị ằm hok sao đâu. Chúng ta phải đặt niềm tin rằng chị em sẽ tỉnh lại

trân : nhưng bác sĩ đã nói nếu chị em hok tỉnh lại thì chị sẽ sống đời sống thực vật. em hok muốn chị em phải sống như thế.anh ơi, anh nói bác sĩ cứu chị em tỉnh lại đi. chị ơi.

— — —

mẹ Đ : con đã suy nghĩ chưa. Hôm nay là ngày có thể xem là ngày quyết định t/c cả cuộc đời con đó.

Đăng : chẳng phải mẹ nên vui vì con nghe lời ông sao ???

mẹ Đ : con và My có chuyện hiểu lầm gì hay sao ? mẹ hok tin My lại nhận tiền của ông rồi bỏ đi. mẹ càng hok thể tin My ở nhà chúng ta, tiếp cận con để lừa gạt t/c con chỉ vì tiền. theo mẹ My hok phải là cô gái như thế.

Đăng : con cũng như mẹ. con cũng đã từng hok tin, nhưng rồi chính miệng My đã nói ra điều đó. Bây giờ con cũng hok muốn nhắc đến chuyện đó nữa.

mẹ Đ : nói thật cho mẹ bik con có thik Ly hok ? đừng đem t/c của mình ra đùa giỡn như thế

đăng : tim con đã chik từ ngày My ra đi. con chẳng còn có thể thik một ai nữa.

mẹ Đ : vậy tại sao con lại làm lễ này ?

đăng : con cũng chẳng bik. Nhưng có lẽ thế sẽ tốt cho cả 4 người

mẹ Đ : 4 người ??? (bà vẫn chưa bik chuyện Trường và My)

đăng : thôi, con vào trong sắp đến giờ làm lễ rồi.

Anh từ ngoài cửa chạy vào miệng hok ngừng kêu to” Đăng ơi, bạn gái mày xảy ra chuyện. bạn gái mày có chuyện rồi Đăng ơi ”

Anh : con chào bác gái (vừa nói vừa thở)

mẹ Đ : bạn gái nào của nó xảy ra chuyện? vợ tương lai của nó ở trong chờ giờ làm lễ thì còn bạn gái gì nữa ?

Anh : dạ , My

Đăng vội quay lại chỗ Anh : chuyện gì ? My xảy ra chuyện gì ?

Anh : anh Trường vừa gọi nói là My bị tai nạn giao thông đang ở bệnh viện

Đăng : chắc là một trò đùa đó. Cô ấy luôn bên cạnh anh Trường thì làm gì có chuyện

Anh : hok phải đâu. My sắp chik thật rồi. bây giờ khoảng cách giữa sự sống và cái chik với My rất mỏng manh. Cô ấy có thể ỉnh lại và cũng có thể nằm xuống mãi mãi.nếu mày hok tin thì cứ ở lại đây để chào đón hạnh phúc sắp diễn ra của mày.

Nói rồi Anh bước đi. Đăng im lặng 30s.

Đăng : mẹ, con xin lỗi

mẹ Đ : hạnh phúc đang nằm trong tay con. Con buông tay thì nó sẽ mất mãi mãi. Hãy đến đó. t/y có sức mạnh rất kì lạ. hãy đến đó nắm lấy tay tay người con yêu.hãy cho cô ấy bik rằng dù thế nào thì cô ấy hok bao giờ cô đơn.

Đăng : mẹ...

mẹ Đ : đi đi. mẹ ủng hộ con

Đăng chạy vội khi tiếng chuông đồng hồ báo đến giờ làm lễ.sự bỏ chạy của Đăng đã làm cho buổi lễ nháo nhào cả lên.một lễ đính hôn chỉ có nữ chính mà hok có nam chính. mọi người đến dự dần ra về.

— — —

28. Chương 27 End

chap 27

Đăng : My ở đâu ??

trường : trong ấy ?

Đăng bước vào phòng và hok tin vào mắt mình nữa.

Đăng : My ơi, em đừng làm anh sợ mà.tĩnh dậy đi. tỉnh dậy đi. tỉnh dậy và nói với anh em chỉ đùa với anh thôi. Em hok thể nằm im như thế này. Vì anh vẫn chưa nói với em rằng anh yêu em. Anh yêu em con mèo 2 chân ngốc.

người ta nói con trai khóc như con gái thì xấu lắm. nhưng Đăng đã khóc. Có lẽ My nghe được lời Đăng nói vì nước mắt My rơi.

Đăng : anh xin lỗi em vì mọi chuyện. anh chỉ xin em 1 điều. em hãy tỉnh lại đi . tỉnh lại đi em. tỉnh lại để mắng anh vì anh là thằng ngốc đến bạn gái mình cũng hok bảo vệ được. anh xin em, tỉnh lại đi.

trường : My chưa từng làm gì có lỗi với em . My hok hề nhận tiền của ông. My cũng hok phải quen em vì tiền. chỉ vì My hok muốn ông và em bắt hào nên My đã....từ ngày ra khỏi nhà em đến nơi mới hok ngày nào mà My hok khóc.

Đăng : mèo 2 chân ngốc ơi. Sao em ngốc đến thế chứ. Anh đã hiểu lầm em.nhưng anh mún nói với em rằng anh đã tổn thương khi hiểu lầm em nhưng t/c của anh đối với em thì hok bao giờ thay đổi . em tỉnh lại đi. gần lễ Noel rồi. em còn nhớ hok khi anh bày tỏ t/c của mình anh đã hok lãng mạng chút nào. Nhưng lễ Noel này anh sẽ thật lãng mạng. vì vậy mà em phải tỉnh lại. anh hok cho phép em ngủ mãi thế này nữa.

rồi chỉ còn gần nửa tháng là đến lễ Noel.My vẫn nằm đó, Đăng luôn bên My.bạn bè giúp Đăng tổ chức lễ Noel dành tặng My. Nhưng hok ai bik My có thể tỉnh lại để nhận món quà đó hok. Nhưng Đăng vẫn luôn mang hy vọng và tiếp tục hoàn thành món quà của mình.

— — —

rồi còn 1 ngày nữa lễ Noel ẽ đến. My vẫn nằm trên giường bệnh.Đăng vẫn bên cạnh trò chuyện cùng My.

Đăng : anh đã chuẩn bị cho em một món quà Noel. Nhưng hok thể đem nó vào đây cho em được. em phải tỉnh lại. anh sẽ đưa em đến đó.tỉnh lại đi mèo 2 chân ngốc của anh. Mai anh hok vào với em được. anh sẽ chờ em ở nơi anh sẽ dành tặng em món quà Noel. Anh tin ngày mai em sẽ đến — — —

Cái ngày Noel cũng đến. Đăng kiên nhẫn chờ My. Đăng cũng hok bik My có thể tỉnh lại và đến được hay hok. thời gian cứ trôi. rồi 10h đêm. 2 tiếng nữa sẽ qua ngày mới , sẽ kết thúc Noel.

Đăng : My ơi. Em vẫn chưa tỉnh lại sao ? ngày lễ Giáng sinh sắp qua rồi..

— — — —

Trân : mọi người ơi chị My tỉnh lại rồi.

Tính : tỉnh lại rồi, tạ ơn trời

My : mình ngủ bao lâu rồi ??

Anh : lâu lắm rồi. cuối cùng thì cũng tỉnh lại rồi.

Trân : chị 2

My : trân.

Hà : ák. sắp hết ngày rồi, Đăng.

Nghe tên Đăng My bỗng buồn.

trường : phải đưa My đến đó thôi.

tuấn : đồ đã chuẩn bị sẵn sàng. Make up cũng đợi lệnh

my : chuyện gì vậy ???

trường : mọi người bik em vừa tỉnh lại còn rất mệt nhưng em phải cố gắng đến 1 nơi.

20p sau đã xuất hiện một thiên thần .

— — —

Đăng : mèo 2 chân ngốc ơi, em vẫn chưa tỉnh lại sao ? chỉ còn 30p nữa là qua lễ rồi

Anh : tèn tén ten..thiên thần đây

Đăng : My

My: anh.....anh...

Anh : vậy là xong nhé. tụi này đi chơi lễ đây (nói xong mọi người đi hết)

Đăng : đây là món quà anh dành tặng em. tặng người con gái anh yêu. Chúc em noel vui vẻ.

My : anh...

Đăng : anh bik mọi chuyện rồi. cho anh xin lỗi nhé

My : em xin lỗi anh

Đăng : hok . em hok có lỗi. đừng khóc mà. em là thiên thần của tối nay. Thiên thần thì hok được khóc.mèo 2 chân ngốc ANH YÊU EM 4ever. nhắm mắt lại anh có quà muốn tặng em

My nhắm mắt và món quà đó là một nụ hôn

My : anh ..thấy ghét lắm

Đăng : anh giận đó.

My : giận gì ?

Đăng : anh tỏ tình lãng mạng thế em hok nói t/c của mình cho anh nghe lại ghét anh.giận luôn

My : em..em..xin lỗi mà. đừng giận em mà

Đăng ậy nói anh nghe t/c của em dành cho anh thì anh hok giận

My : em..em..em..em sẽ bên cạnh anh mãi mãi.

Đăng : anh chỉ cần thế thôi. nhớ lời em hứa nhé. Hok được chạy mất đó.

My: vậy để xem anh có giữ nổi em hok đã.

Đăng : có chik anh cũng kéo em theo hok để em chạy mất (cười) .

Thế là cuối cùng họ cũng được bên cạnh nhau. mọi chuyện hok như mong muốn nên ông Đăng cũng hok thể tiếp tục ngăn cản. Ly trở về quê mọi việc trở về như cũ.

Thế đó khi yêu thì nên tin vào tin yêu.ai khi yêu hãy cố gắng vượt thử thách để giữ lấy t/y của mình nhé.

—END—

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/osin-xinh-gai-va-cong-tu-dep-trai>